

ओंकाराय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ यस्यानंदत्रयैर्मंगलकलासंचावितेन सु
 रद्वामासिद्धरसायनेन कसुरावीक्षासुधासिंधुना ॥ चक्षुषां प्रचवप्रसंहतिजराग
 दिरोजाः क्षराणां श्रुतिधांतिजगत्प्रधाननिषजेतस्मै परस्मै नमः ॥ १ ॥ आदिमश्रुद्रसेन
 लं श्रुकेशश्च विशारदः ॥ कपाली नत्तमो डंघो नाकरः सूरसेनकः ॥ २ ॥ रत्नकोशश्च शंभु
 श्रुतये को नरवाहनः ॥ ईंद्रदेवो मुखश्चैव कंबुलिङ्गो डिरेव च ॥ ३ ॥ नागाद्रुनः सुरानं
 दो नागबोधिप्रशोधनः ॥ खंडः कापालिको ब्रह्मागोविंदो लंपको हरिः ॥ ४ ॥ सप्तविं
 शतिराख्यातारससिद्धिप्रदायकः साकुशो नैरवश्च नंदी सखे नैरवः ॥ ५ ॥ मंथा
 थानं नैरवश्चैव काकचंडी स्वसंधा ॥ वासुदेवो रुधिः शृंगः क्रियातंत्रसमञ्जसी ॥ ६ ॥

Shrimad Gokulnathji Maharaj
 Agyanuvarti Co. Gokulnathji

रसेंद्रतिलको यो जीनालु किमिलया द्रुयः ॥ महादेवो नरेंद्रश्च वासुदेवो हरीश्च ॥ ७ ॥ एतेषां
 क्रियते न्येषां तंत्रान्यालोका संग्रहः ॥ रसानामामयघ्नानां चिकित्सा र्थोपयोगिनां ॥ ८ ॥ सुस्त
 नासिंहगुप्तसरसरत्नसमुच्चयः ॥ रसोपरसलोहानियंत्रादिकररानि च ॥ ९ ॥ शुद्धिः सत्त्वं
 दुर्तिर्नैसमकरांच प्रवृत्ते ॥ अस्ति नीहारजिलयो महा नुत्तरदिङ्मुखे ॥ १० ॥ उत्तुंगशृंगसै
 जसंघातलंघितत्रोमहीधरः ॥ विश्रामाय विद्यमार्जविलंबनघनश्रमः ॥ ११ ॥ अवतीरो इ
 व क्षोरांती शरदंबुमुचांगराः ॥ राशिराशी विषाधी शरफराणां फलकरो चिघो ॥ १२ ॥ नित्वा
 भुवमिवोतीरो यो विनाति नृशो नतः ॥ ज्वैदो वद्यो यस्य नितं वमशि चूमयः ॥ १३ ॥ नक्त
 मुष्टामर्तडितामनु कुर्वति वा मुचां ॥ कटके संचरंतीनां यद्वा किं न्नरयो धितां ॥ १४ ॥ पोदेषु धा

२ त तुराजो राला द्वा ह्यप्यमनुदितं ॥ अवतंसितशीतांशु राष्ट्रादितदिगंबर ॥ १५ ॥ यो शुद्धाधिगतो
 लोकैर्गिरीश इति गीयते ॥ निमीलितदृशो नित्यं मुनयो यस्य सानुघ ॥ १६ ॥ प्रत्यक्षयंति गिरि
 शमवाङ्मनसजोचरं ॥ शिलातलप्रतिहते रस्य निर्जरशीकरैः ॥ १७ ॥ अहमपि निरीक्षते य
 हास्ताय कितं नमः ॥ नीहारपवनोद्रेक निःसहायै त्रिपुरुषाः ॥ १८ ॥ निजस्त्रीयां निषेवंते क
 चोष्मायां नित्यं संचरन्कटके यस्य निदाघे पिदिवाकर ॥ १९ ॥ उदामहिमरुद्धोष्मान
 शीतांशोर्विनिद्योते ॥ गुहाग्रे द्युक्स्तूरीमृगनात्रिसुगंधिषु ॥ २० ॥ जायंति यत्र किं नर्या
 जोरीपरिणयोत्सवं ॥ चकास्ति यत्र जगतामादिदेवो मेघेश्वरः ॥ २१ ॥ रसमना यत्रात्रातुं ना
 ता यस्मान्महारसः ॥ इति गिरिराजस्तुतिः ॥ अथ रसमहिमा केयांते ॥ शताश्वमेधेन हते ॥ २२ ॥

अथ रसमहिमा केयांते ॥ ३ ॥

नपुण्यं गोकटिनिःस्वरी सहस्रदानात् ॥ नृणां त्रवेक्ष्यत कट्यश्रिने नयस्वतीर्थेषु ह
 तान्निवेकात् ॥ २२ ॥ विधाय रसलिंगं यो नृत्ति युक्तः समर्चयेत् ॥ जगत्त्रितयलिंगानां पूजा फ
 लमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥ अक्षयं स्पर्शं नंदानं ध्यानं च परिपूजनं ॥ पंचधारसपूजे स्तामहापातिक
 नाश्रिनी ॥ २४ ॥ हंति नक्षत्रा मात्रेया पूर्वजन्मा व्रसे नवं ॥ रोगसद्यामशेषाशां नराणां नात्र
 सशयः ॥ २५ ॥ पूर्वजन्म हतं पापं सद्यो न स्यति देहिनां ॥ सुगंधपिष्टसूतेन यदि शंभुर्विलेपि
 तः ॥ २६ ॥ अत्र कंचुटिमात्रं योरसस्य परिचारयेत् ॥ शतहस्तफलं तस्या त्रवेक्ष्य पत्रवीष्टिवत् ॥
 यश्च निंदति सूते तं द्रंशो ज्ञोस्तेजः परमं ॥ सपतेत्तु रुरुके द्यौरेयावत्कल्पविकल्पना ॥ २७ ॥ रोगि
 न्मायोः संदेहे शुद्धपाकसमन्वितं ॥ तुलादानादिश्वमेधानां फलं प्राप्नोति शश्वतं ॥ २८ ॥ सि

द्वे रसे करिष्यामि निर्देरि द्वा मिदेत गत् ॥ रसधम्ममिदे प्रोक्तं ब्रह्म हत्यादि पापनुत् ॥ ३० ॥ अत्र
 मीमांसि सून्यस्य नैवेद्यं परिर्वर्तितं ॥ रसस्योत्पत्तये च कृत्वा प्राप्नुयात् क्रतुजं फलं ॥ ३१ ॥ अ
 यो दरादि स्थिति रसायस्तुति ॥ उदरे संस्थिते सूते यस्योत्क्रामति जीवितं समक्तो दुःखता
 तदोरा च्छयाति परमं पदं ॥ ३२ ॥ मूर्च्छित्वा हरति रुजं वधनमनुच्य मुक्तिदो च वति
 अमरी करोति हि मृतः को न्यः करुणकरः सुतत् ॥ ३३ ॥ सुरगुरुजो द्विज हिंसापापक
 लापोद्भव किलासाध्यः ॥ श्वित्रंतदपि च कृशमयति तस्मात्कः पवित्रतरः ॥ ३४ ॥ रसबंध
 एव धन्यः प्रांने यस्य सततमिति कुरुता ॥ सिद्धे रसे करिष्ये महीमदं निर्जरा मरणां ॥ ३५ ॥
 त सुकृमलं तावदिदं सुकुलेयज्जन्म धिष्ठितं तत्रापि ॥ सापि च सकलमहीतल तुलन फ
 ला नूतलं च सुविधेयं ॥ ३६ ॥ नूतल विधेयतायाः फलमर्थी ते च विविधं जाग फलाः ॥ ३७ ॥

जागाश्च सति शरीरे तदनित्यमतो दृष्टा सकलं ॥ इति धनशरीरं चोगा नूतलानित्यासिदेव यत
 नीये ॥ मुक्तौ सा च ज्ञानात्तच्चान्यामात्मनश्च स्थिरे देहे ॥ तस्यैर्यनसमर्थं रसायनं किमपि मूललो
 दि ॥ ३८ ॥ सुधमस्थिरस्वभावदा ह्यत्रैकं द्यं च शोषं च ॥ कांक्षे प्रधो नागे नागे वं गे च वं गमपि
 शुल्ले ॥ ३९ ॥ शुल्लं तां रेतारं कनके कनके चलीयते सुते ॥ अमृतत्वं हि जेतो ह्यमृतौ वा गि
 नो यथा लीना ॥ ४० ॥ तद्वत्कवलितगगने रसराजे हेमदे हलो हाद्याः ॥ परमात्मनी वसत
 तं न वतिलयो यत्र सर्वसत्वानां ॥ ४१ ॥ एको सौरसराजः शरीरमजरामरं कुरुते ॥ स्थिरे दे
 हे न्यासवसात् प्राप्य ज्ञानं गुराण्कोपेतं ॥ ४२ ॥ प्राप्नोति ब्रह्म पदं तपुर्नर्वनवासदुःखेन
 तं न जगद्युगपद्वत्कन्यावस्थितं परं ज्योति ॥ ४३ ॥ पादैस्त्रिभिस्तैस्तं सुलभं न विस्त
 द

मन्त्रेण ॥ न हि देहे कथंचित्त्वाधिजरा मरणादुःखविधुरेण ॥ चराचरं गुरेण सत्तु तद्देहे
 पासितुं शक्यं ॥ ६४ ॥ नाम्नापि देहसिद्धेः कोऽपि ज्ञीयाद्देहिना शरीरेण ॥ यद्योगगम्यममलं
 मनसोऽपि न गच्छेत्तत्त्वं ॥ ६५ ॥ यज्ञादानात्तपसो वेदाध्ययनादप्राप्तसदाचारतः ॥ अत्यंत
 तपसा किल योगवशादात्मसंविन्तिः ॥ ६६ ॥ त्रयुगमध्यगतं यच्छिविविद्युत्सूयैव द्राति
 केषांचित्पुण्यद्वयांशुमीलयति चिन्मयं परं ज्योतिः ॥ ६७ ॥ परमानंदैकमयं परमं ज्योतिः स्व
 चावमविकल्पं ॥ विगलितसकलकृमेशं ज्ञेयं शांतं स्वसंवेद्यं ॥ ६८ ॥ तस्मिन्नाद्याय मनः
 स्फुरदखिलचिन्मयं जगत्पश्यत् ॥ उच्छिन्नकर्मबंधो ब्रह्मत्वमिदं प्राप्नोति ॥ ६९ ॥ रागद्वे
 षविमुक्ताः सत्पाचरं धारहिताः ॥ सर्वत्र निर्विशेषा न वेति चिद्ब्रह्म संस्पृश्यात् ॥ ७० ॥ ४

तिद्वयसिद्धिमादिशुक्ताविलसद्वेहासदानंदः ॥ ब्रह्मसंज्ञावममृतं संप्राप्तिश्चैव कृतकृत्याः ॥ ५१ ॥
 ज्ञायंतं विद्यानां मूलं धर्मार्थमौदृकं काममोक्षाराणाम् ॥ श्रेयः परं किमन्यथा शरीरमजरा मरं विविदा
 येकं ॥ ५२ ॥ प्रवृत्तेराप्रमारेण यो न जानाति सूतकं ॥ अदृष्टविग्रहं देवं कथं ज्ञास्यति चिन्मयं ॥ ५३ ॥
 यज्ञारयाजर्जरितं कासश्वासादिदुःखविक्रान्तं च ॥ योऽप्यंतनसमाधौ प्रतिहतिं बुद्धिं
 द्रियप्रसरं ॥ ५४ ॥ बालः षोडशवर्षे विषयसंस्पर्शं पटः परतः ॥ जातविवेको हृद्दोमर्त्यः
 कथमाप्नुयान्मुक्तिं ॥ ५५ ॥ तस्मिन्नेव शरीरे घेषां परमात्मनो न संवेदः ॥ देहत्यागादूर्ध्व
 तेष्वांतद्वयदूरतरं ॥ ५६ ॥ ब्रह्मादयो यत्ते तस्मिन् देवा तनुं समाश्रित्य ॥ जीवन्मुक्ताश्चान्ये
 नान्ये तस्याधिनमूनयः ॥ ५७ ॥ तस्माज्जीवन्मुक्तिं समीहमाने न योगिना प्रथमं ॥ दिव्या

विद्यया हरजो मुखसंयोगात् ॥ ५७ ॥ इति रसप्रशंसा अथ रसोत्पत्तिः ॥ शैलेस्मिन् शिवयोः
 प्रीत्या प्रसन्नं जगीषया ॥ संप्रवृत्ते च संजागे त्रिलोकी दोषकारिणी ॥ ५८ ॥ विनवारयितुं नृद्धिः
 संजोगं वेदितः सुरैः ॥ कांच्छमरौ स्तयो पुत्रं तारका सुरमारकं ॥ ५९ ॥ कपोतस्तु पिरां प्राप्ते हि मव
 कंदं निलां ॥ अपहिना वसं हृष्टं स्मरलीला विलोकिनं ॥ ६० ॥ तं दृष्ट्वा लज्जितः शंभुर्विरतः
 सुरात्तदा ॥ प्रच्युतश्चरसो धातुगृहीतः शूलपाणिना ॥ ६१ ॥ प्रक्षिप्तो वदने बद्धे गंगाया मपि सोप
 पतत् ॥ बद्धिः क्षिप्तस्तथा सोपि परिदंद ह्यमानया ॥ ६२ ॥ संजातास्तन्मला धाना धातवः सिद्धि
 हेतवैः ॥ यावदग्निमुखा द्रेको न्यपतद्भूरि नारतः ॥ ६३ ॥ शतयोजननिम्नां स्तारक्षत्वा कृपांस्तु
 ता ॥

॥ ५१ ॥

पंचवतदा प्रच्युतकूपस्थं तद्रेतः पंचधा नवत् ॥ ६४ ॥ रसोरसेंद्रस्तश्च पारदो मिश्रकं स्तथा ॥ इति
 पंचविधोपातः ॥ हेतुने देन शंभुजः ॥ रसो रक्ते विनिर्मुक्तः सर्वदोषैरसायनः ॥ संजातास्त्रिदशास्ते न
 नीरुजो निर्जरा मरा ॥ ६५ ॥ रसेंद्रो दोषनिर्मुक्तो शपावोरुहोति चंचलः ॥ रसायनो नवक्तेन न गाम्
 त्यजरो जिताः ॥ ६६ ॥ दवेर्नो जेश्चैकूपो पूरितो मृदूरश्मज्जिः ॥ तदं प्रच्युतलोकानां तौ याताविति दुर्लभौ
 ईदृशी तश्च रुद्रांजो दोषयुक्तश्च स्तकः ॥ दशाक्षसंस्कृतैः सिद्धो देहे लोहं करोति स ॥ ६७ ॥ अथा
 न्यत्रापजः केपि संचलः श्वेतवर्णवान् ॥ पारदे विविधयोगैः सर्वरोगहरः सह ॥ ७० ॥ मयूरचंद्र
 आकाशः स रसो मिश्रको मतः ॥ सोपादृश संस्कारयुक्तश्चातीव सिद्धिदः ॥ ७१ ॥ त्रयः स्तथाः
 दं स्तथाः सर्वसिद्धिकरा अपि ॥ निजकर्म विनिर्मासोः शक्तिं प्रतोति मात्रया ॥ ७२ ॥ एतौ स समुत्त
 र ॥

दिनात्तस्य धर्मिकः ॥ आधुरारोग्यसंतानं रससिद्धिं च विंदति ॥ ७३ ॥ स्यनात्सर्वधातूनां रस इत्य
 सिद्धीयते ॥ अथ रुद्रवृत्तनाशाय रस्यतेवारसो मत्तः ॥ ७४ ॥ रसोपरसराजत्वाद्रसैंद्रइति कीर्तितः ॥
 देहलोहमयी सिद्धिं सूतसूतः सूतः स्मृतः ॥ ७५ ॥ रोगपंकाधि मज्जानां पारदानां पारदः ॥ स
 र्वधातुगतं तेजो मिश्रितं व्रतिरिति ॥ ७६ ॥ तस्मात्सिद्धिः प्रोक्तो नातारूपफलप्रदः ॥ एवं च
 तस्य सूतस्य मर्त्यमृत्युगदश्चिदः ॥ ७७ ॥ प्रजावान्मानुषाज्जाता देवतुल्यबलायुषः ॥ तान्
 दृष्ट्वा न्यार्थितो रुद्रः शक्रेण तदनंतरं ॥ ७८ ॥ दैवैश्च कंचुका निश्चरसराजो नियोजितः ॥ त
 प्रभृतिसुतो सौ नैव सिद्धपत्यसंस्कृतः ॥ ७९ ॥ जलगो जलरूपेण तरितो हंसगो च वेत् ॥ मलजो म
 लरूपेण सधूमो धूमगो च वेत् ॥ ८० ॥ अन्यो जीवो जीर्णो देहे जीवोऽडादि बनिष्कृते ॥ स तावज्जीवयेज्जी

॥ ६ ॥

वांस्तो न जीवोरसः स्मृतः ॥ ८१ ॥ चतस्रो गतयो दृश्या अदृश्या पंचमी गतिः ॥ मंत्रध्यानादिना तस्य
 रूपाते पंचमी गतिः ॥ ८२ ॥ इति त्रिंशत् गतित्वं च सूतराजस्य दुर्लभं ॥ संस्कारस्तस्य त्रिंशद्वा
 निपुणो न तुरक्षयेत् ॥ ८३ ॥ अथ मे ह निसुस्तातां हयारूढां स्वलेहतां ॥ वीक्ष्य माराणं बंधू दृष्ट्वा
 जिविच्छुः कूपगोरसः ॥ ८४ ॥ उद्धृष्टं जनासापितं दृष्ट्वा याति वेषतः ॥ अनुगच्छति तां सूतः सी
 मानं नैव नेमि तं ॥ ८५ ॥ प्रत्यायाति ततः कूपं वेगतः शिवसंभवः ॥ मार्गनिर्मितं त्रैवृष्टि
 तं गच्छति पारदं ॥ ८६ ॥ पतितो वरदे देशे गोरवा द्बद्धिवक्रतः ॥ सरसो नूतले लीनस्त
 वे देशनिवासी नः ॥ ८७ ॥ तां मृदं पातनाय त्रेचिह्नास्तं हरति च ॥ इति श्रीरसरत्नसमुच्चये रसो
 यातनाम प्रथमोऽध्यायः ॥ ॐ राम ॥ अथ महारसाः ॥ अत्रैवैकोतमाहीनविमलाद्रिजससा के

म१
 नोः सख्येति तात्वाद्यैः संज्ञा हेतुः सान् ॥ १ ॥ गोरीतिजः परमैः मृतं वातपित्तक्षयघ्नं पञ्चाविधिष
 रमितजः रं दृष्टमायुष्यमज्यं ॥ बल्यं स्निग्धं रुचिदमकफं दीपनं शीतवीर्यतत्तद्योगैः सकल
 द्रव्यं त्वोमसूतं द्विविधं ॥ २ ॥ रजहस्तादधस्ताद्यतसमानीतं घनं खनेः नवेतदुक्तफलदनिः
 सत्त्वं नः फलं परं ॥ ३ ॥ पिनाकनागमंडूकवज्रमित्यत्र कर्मतः ॥ श्वेतादिवरान्निदेन प्रत्येकं
 तच्चतुर्विधं ॥ ४ ॥ पिनाकं पावको तस्य विपुचतिदलोच्चयः ॥ तस्य वितं मलं वधामाप्रयत्येवमा
 नवं ॥ ५ ॥ नागो नागवत्कुर्यात्तद्धनिपावकसंस्थितं ॥ तद्रुक्तं कुरुते वृष्टं मंडलाख्यं न संशयः ॥
 उल्लुप्योऽल्लुप्यमंडूकं ध्यातं पतितं चित्रकं ॥ तत्कुर्यात् समरीरेक्यं असाध्यं शस्त्रतो न्यथा ॥

॥ ७ ॥

वज्रा नैव द्धिसंततं निर्मुक्ता रोषवैस्तं ॥ देहलोहकं तत्तु सर्वरोगहरं परं ॥ ८ ॥ श्वेतं पीतं च र
 तं च कृष्णं मेव चतुर्विधं ॥ श्वेतं श्वेतक्रियास्तं रक्ताद्यं पीतं कर्मिणी ॥ ९ ॥ चतुर्विधं वरं गोम
 यद्युक्तं सार्धेन ॥ तथापि हस्तवर्गान्त्रिकोऽटिकोऽटिपुराधिकं ॥ १० ॥ स्निग्धं दृष्टुं दलं वरी
 संयुक्तं नारत्तोधिकं ॥ सुखरजिर्मावयत्रं च तद्वज्रं शस्त्रं प्रीरितं ॥ ११ ॥ सचंद्रकंचकिं द्वाचं
 योऽन्यासयेद्रसः ॥ १२ ॥ सितश्च न योज्या सोलोहे चैव रसायने ॥ १३ ॥ निश्चंद्रिकं मृतं गोम
 संधां सर्वं जदेयुच ॥ सेवितं चंद्रिकायुक्तं मोहं मंदानलं चरेत् ॥ १४ ॥ यैरुक्तं युक्तं निर्मुक्तैः
 यत्राचक्ररसायनं ॥ तैः दृष्टं कालकूटारख्यं विषं जीवने हेतवे ॥ १५ ॥ सत्त्वार्थं सेवनार्थं च योज

येष्टाधितान्नकं ॥ अन्पथात्वागुसां हत्वा निक्करोत्पेव निश्चितं ॥ १५ ॥ वतसे सप्तवारणि निश्चितं
 कांजिकेन्नकं ॥ निर्दीघं जायते नूनं प्रदिप्तं वापि जोजले ॥ १६ ॥ त्रिफला कथिते चापि गवां दु
 ग्धविशेषतः ॥ ततो धान्यान्नकं हत्वा पिष्ट्वा मत्स्यादिकरेसे ॥ १७ ॥ चक्री हत्वा विशेष्या
 यपुटे र्दधेन्नके पुटे ॥ पुटे र्देवं हि षड्वारं पुनर्न वरेसेः सप्त ॥ १८ ॥ कलां शटं करोनापि संमर्द्य
 सतचक्रकं ॥ अर्धनाभ्यपुटे स्तद्वत्सप्तवारं पुटे नूस्वल् ॥ १९ ॥ एवं वा सारसेनापि तंदुलीयरसे
 नच ॥ पुटे सप्तवारणि पूर्वोक्तविधानतः ॥ २० ॥ एतस्मिंश्च न सर्वयोगेषु विनयो जयेत् ॥ चूर्णा
 न्नशालिसंयुक्तं वस्त्रं वृद्धिं कांजिके ॥ २१ ॥ नार्थात्तं मर्दिना दृष्ट्वा दान्यान्नमिकथ्यते ॥ धान्यान्नकं
 कासमर्दस्परसेनपरिमर्दितं ॥ २२ ॥ पुटितं दशवारं राम्यं तं नात्र संशयः ॥ तद्वत्मुस्तारसेनपि

तंदुलीयरसेनच ॥ २३ ॥ पातामर्लसौ नप्रापिश्च कीकृतान्नकं ॥ पुटितं षड्वारणि सिंदूरान्नं
 प्रजायते ॥ २४ ॥ दद्यात्तु खिलयोगेन वेद्रेणान्नपानतः ॥ वटमूलत्वक्कोथैस्तां वृक्षीपत्र
 सारतः ॥ २५ ॥ वासामत्स्यादिका ज्योत्स्नीनाद्या संकटिहृत्वा ॥ ययसावट्टहस्यमर्दितं
 पुटितं द्वेन ॥ २६ ॥ न वेद्विशतिवारं रसासिंदूरसदृशं प्रजं ॥ पादं शटं कयोपेतं मुसली
 रसमर्दितं ॥ २७ ॥ संध्यात्कोट्यां दृढं ध्यातं सत्वरूपं च द्वेन ॥ कासमर्दं च नैव न वासा
 नां च पुनर्जुव ॥ २८ ॥ मत्स्यात्पाः कांडुवल्पाश्च हंसपाद्यासैः प्रथम् ॥ पिष्ट्वा द्वापय पि
 ष्मिनेन शोषयेत्तु र्मयो प्रतः ॥ २९ ॥ पलं गोधूमचूर्णसिद्धं द्रुमत्स्याश्चटं करौ प्रत्येकमर्द
 योशो न रत्वा रत्वा विमर्दयेत् ॥ ३० ॥ मर्दने मर्दने सम्पक्क शोषयेद्भ्रविरस्मिनि ॥ पंचजं पंचगव्यं वा

पंचमादिघरेववा ॥ ३१ ॥ द्विष्वागोलात्प्रकुर्वीत किंचित्तिदुक्तेधिकान् पयोदधिघृतं
 मूर्जैर्विष्टपंचाजामुच्यते ॥ ३२ ॥ अधः पातेन कोट्यादिधमात्वासत्वं निपातयेत् कोट्यां कि
 दं हृत्पविचूर्यपरवकानूरेत् ॥ ३२ ॥ रवा इति ह्रस्वकराणां तत्किदं स्वल्पं केन जा मयेन विमर्श
 न गोलाविधाय संशोध्य धमेद्रुयोपि पूर्ववत् ॥ ३३ ॥ नृपः किदं समाहृत्य मृदित्वा सत्वमाहरेत्
 अथ सत्वकराणां स्तांस्तु कायं द्विवात्मकां जिकैः ॥ ३४ ॥ शोधनीयगुणोपेतं मधुमधोनि
 रुध्रचसम्पद्रुतं समहृत्य दिवरं प्रधमेद्वने ॥ ३५ ॥ इति शुद्धं त्रवेत्सत्वं यो ज्योत्सरसायने
 मधुतेलवसाज्जेषु द्रावितं परिवापितं ॥ ३६ ॥ मृदुस्पादशूना रेया सत्वं लोहादिकं स्वरं

॥ ८ ॥

सूक्ष्मचूर्णविधाय गोदृतेन परिप्लुतं ॥ ३७ ॥ नर्जयेत्सप्तवारं शिउह्नीसंस्थितवर्षे ॥
 अग्निवर्णी च वेद्यावद्धारं वारं विचरीयेत् ॥ ३८ ॥ तृणां क्षिप्तं देहेद्यावत्तानद्वा नर्जितं चरे
 त् ॥ ततः सजंधकं पिष्ट्वा वटमूलकवायतः ॥ ३९ ॥ पुटद्विशतिवारं रेया वाराहेसा पुटेन
 द्विपुनर्विंशतिवारं शिउह्नीसंस्थितवर्षे ॥ ४० ॥ त्रिफला मुडिका मृगपत्रपथ्या च मू
 लकैः ॥ नावधि प्रयोक्तव्यं सर्वे रोगेषु मात्रया ॥ ४१ ॥ सत्वात्र किंचिदपरं निर्विकारं गुणाधि
 कं एनं चेच्छतवारं पुटपाकेन साधितं ॥ ४२ ॥ गुरां जायते तर्था परं पाचनदीपनं
 ह्लांधं करोति चात्पथ्यं गुंजाधि मिति सेवया ॥ ४३ ॥ तत्र द्रोगहरे र्यो गै सर्वे रोगं परं ॥

जंघकंपत्रतोयेन जुडे न स ह वै तं ^{ज्ञा} अधो ह वै वटपत्राणि निश्चंद्रं त्रिपुटं खगं ॥ सत्वं स्य गोल
 लैकधमांतं सस्य संयुक्तं कांजिकैः ॥ ५५ ॥ निवाप्य तत्तुरो नैव कुट्टये लोघारया ॥ संप्रताप्य
 घनस्थूलकरा नृदिप्राथकांजिके ॥ ५६ ॥ तत्तुरो न स माहृत्य कुट्टयेत्वा रुजश्चरेत्
 गोष्ठे तेन च तद्गुणं न र्जयेत्पूर्ववत्त्रिधा ॥ ५७ ॥ धात्रीफलदं सेस्तद्वत्तु पत्रसेन वा ॥ न र्जने
 न र्जने कार्ये शिलापट्टे न पेषरां ॥ ५८ ॥ ततः पुनर्नवा वा सारसैः कांजिकमिश्रितैः ॥ ५९ ॥
 टेदरा वाराणी दश वारा शिगां द्वौ कैः ॥ ६० ॥ एवं संशोधितं यो मसत्वं सर्वं गुरोत्तरं ॥ य
 धे रं विनिपोक्तं चंजारो च रसायरो ॥ ६१ ॥ इतयो नैव निर्वृत्ताः ॥ रास्त्रे दृष्टा अपि दृष्टं
 विनारां ज्ञेयं सादेन न सिध्यंति कदाचन ॥ ६२ ॥ वेद्यो यः समन्वितं दृष्टयुतं बद्धो नितं से

॥ १० ॥

वितं दिव्यां च दृश्य पांडरुक् गृह्णीका शूलामकुट्टामयं नूतिं स्वासजदं प्रमेहमरुचिं कासा
 प्रघट्टधरं मदाग्निं जठरग्रथां विजयते यो गैरशेषामयान ॥ अथ वैक्रांत ॥ अथास्त्रश्चाथ
 फलकः षट्कोशो मसुरो गुरुतः ॥ शुद्धमिश्रितवरोश्च युक्तो वैक्रांत उच्यते ॥ ५३ ॥ श्वेतो रक्त
 श्वपीतश्च नीलः पारावतश्च विः श्यामलः क्षयनर्शश्च कर्बुरश्चाथ धादिसः ॥ ५४ ॥ अप्रा
 पदश्च वलवरी करोति दृष्टः प्रज्ञापदः सकलदोषजरापहारी ॥ दीप्ताग्निस्तैर्पैवि
 समानगुणस्तैस्त्री वैक्रांतकः ॥ खलु बपुर्वललो ह कारी ॥ ५५ ॥ रसयनेषु सर्वेषु
 पूर्वग्न्यः प्रतापवान् ॥ वज्रस्थाने नियोक्तो वैक्रांतः सर्वदोषह ॥ ५६ ॥ अथांतरं ॥ अ
 रादे विप्रदृष्टा मि वैक्रांतास्वामहारसं ॥ देत्यंद्रो मादिवः सिद्धः सर्वदेवसमुद्भवा ॥ ५७ ॥

दुर्गात्रगवतीदेवीतंश्रुलेविमर्दयेत् ॥ रस्यस्तं तु पतितं यत्र यत्र स्थितं भुवि ॥ ५५ ॥ तत्र तत्र तु वे
 कांतं वज्राकारं महारसं ॥ विधयस्य दृष्टिरोवास्ति उत्तरे चास्ति सर्वतः ॥ ५६ ॥ विहंतयाति
 लोहानितेन वैकांतकः स्मृतः ॥ श्वेतः पीतस्तथा रक्तो नीलः पारावतप्रभः ॥ ५७ ॥ मयूरवाल
 सदृशश्चान्यो मरकतप्रभः ॥ देहसिद्धि करं हस्तं पीते पीतं सिते सितं ॥ ५८ ॥ सर्वार्थसिद्धिदं
 स्तं तथा मरकतप्रभं ॥ शेषे द्वे निःफले वज्रवैकांतमिति सप्तधा ॥ अथाहाराविधिः ॥ यत्र हे
 तुस्थितं चैव वैकांतं तत्र नैवं ॥ विनायकं च संपूज्य गृहीयाच्छुद्धमानसः ॥ ५९ ॥ वैकांतो व
 ज्रसदृशो देहलोको मतः ॥ विषद्वारसराजश्च ज्वरभूदृष्टयप्रसात् ॥ ६० ॥ वैकांतका
 कास्पृष्टिदिनं विशुद्धाः सखेदिताः चारयदूनिदत्वा अम्लेषु मूत्रेषु कुलथरं नानीर्य

५११

वाकोद्रववारिपक्वा ॥ ६१ ॥ कुलथकाथसंखने वैकांतः परिशुध्यति ॥ मयते त्र्यंशुपु
 टे गंधनिष्कद्रवसंयुतः ॥ ६२ ॥ वैकांतेषु च तप्तेषु हयमूत्रं विनिक्षिपेत् ॥ पौनः पुन्येन वा
 क्रियाद्वंदत्वापुटे त्वनु ॥ ६३ ॥ न समांशुतं तु वैकांतवज्रस्थाने नियोजयेत् ॥ मोक्षमोष्टपालाश
 चारणो मूत्रजावितं ॥ ६४ ॥ वज्रकंदनिशांको लफलचूरी समन्वितं ॥ तत्कल्कं टंक्यां
 लाक्ष्मचूरी वैकांतसंभव ॥ सशवेन समायुक्तं मेघशृंगीद्रवान्वितं ॥ पिंडितं मूकमूखास्थं
 ध्मापितं च हृदाग्निना ॥ ६५ ॥ तत्रैव पतितं सत्वं वैकांतं सप्त संशयः ॥ सत्वपतनयोगेन मादृत
 श्ववटीकृतः ॥ मूखस्थो घटिकाध्मातो धैक्रातः सत्वमुत्सृजेत् ॥ ६६ ॥ असत्त्वं समपाज
 तो विहृतको हेम्ना मृतेनान्वितः ॥ पादांशेन कणार्ज्यं संहितो ज्ञेयो नित्तं सेवितः ॥

वे

घट्टमाराणां जराणां च पांडुगुह्ये स्वासं च का सामयंडुशं च गृह्यणी पुरः च तमुखा रोगा नो ये
 तदेहं च तत् ॥ ७३ ॥ सूतन समाधिसंयुक्तं नीलं वैकोतनं सक्तं मृत्तान्नसत्त्वमुन्नयोस्तुलितं परिमर्दि
 तः ॥ ७४ ॥ दौद्रज्यसंयुते प्रातर्गुणामात्रं निधेवितं निहंति सकलाने गान्दुर्जयानन्यत्रे घ
 जेः ॥ ७५ ॥ त्रिसप्तदिवसैर्नृणां गंगां च इव पातकं ॥ अथ मादिकः ॥ सुवर्णशिलपत्रवो विष्णु
 नाकां च नोरसः ॥ ७६ ॥ तापी किरातचीनि घृयवनेषु च निर्मितः ॥ ताप्यः सूर्योऽशु संतप्तो माधवे
 मासदृश्यते ॥ ७७ ॥ मधुरः कांचना न्नासः साम्ने रजतसंनिभः ॥ किंचित्कसाद्यमुन्नयः शी
 तपाके कटुर्लेद्युः ॥ तत्सेवनं ज्वरादि विधैर्न परिचूयते ॥ मादिके द्विविधे ह्यसु मादिकस्तार
 मादिकः ॥ तत्रार्धमादिकं कान्यकुब्जोत्पत्तं स्वसंनिभं ॥ तपती तीरसंज्ञं तं पंचवर्णं सुखं वत् ॥ ८० ॥
 रा०
 व

॥ १२ ॥

पाथारवहलः प्रोक्तस्तारस्वोसो गुराल्पकः ॥ ८१ ॥ माद्री कधातुः सकलामयद्वः प्राणो
 रसैर्द्रव्यपरं हि पृथक् ॥ दुर्मेललोहद्वयमेलकश्च गुरोत्तरः सर्वरसायनाग्र ॥ ८२ ॥ एरंडतैल
 लंगुणां बुसिंदं सुधतिमादिकः ॥ सिद्धं वाक्कदली कंदतोयेन घटिका द्वयं ॥ ८३ ॥ तत्तं द्विप्तं वराका
 येषु दिमायातिमादिकं ॥ मातुलुंगां बुगधा न्यां पिक्वमूषोऽरे स्थितं ॥ ८४ ॥ पंचकोटपुटे र्दग्धं
 मृयते मादिकं सकलं ॥ एरंडस्नेहजवा ज्यो मातुलुंगरसे न च ॥ ८५ ॥ खर्पूरुश्च दृढं पक्वं जायते धा
 तुसंनिभं ॥ एवं मृतरसे योज्यं रसायनविधावपि ॥ ८६ ॥ त्रिंशं सनाग संयुक्तं दौरे र्मैश्च व
 र्ति ॥ धातुं प्रकटमूषायां सत्वं मुंचति मादिकं ॥ ८७ ॥ सप्तवारं परिद्राव्य द्वाप्तं निर्गुडिकारसे
 माद्रीकसत्त्वसमिश्रं नागं श्यति निश्चितं ॥ दौद्रजं धर्वतैला न्यां गोमूत्रेण घृतेन च ॥ ८८ ॥

कदलीकंदसोरेण जावितं माहिने वदुः मृषायां मुंचति धमातं सत्वं शुल्बनिजं मृदुः ॥८॥
 गुंजाव जसमाद्यं दत्तद्रावं च शीतलं ॥ तापसत्वं विसुधं तद्देहलोककरं परं ॥९॥ माहीक
 सत्वेन रसस्य पिरुत्वा विलीने च बलिं निधाय ॥ समिश्रसंमर्द्यं च खल्वमधो निक्षिप्य स
 त्वं दतमन्नकसा ॥१०॥ विधाय गोलं लवणास्वायंत्रे ॥ पचेद्दिनाधिं मृदुवह्निना च ॥ स्वतः सु
 शीतं परिचूर्ण्य संमज्जले निमित्तं बोधविडं जयस्तु ॥११॥ संसेवितं द्यौद्रयुतं निहंति ॥
 जरां सरोगां त्वपमृत्युमेव ॥ दुःसाधरो ज्ञानपि सप्तवारैर्नैति न तु लो ॥ सिसुधारसोऽपि
 एरंडोऽथो न तैलेन युजाद्यौर्न च टेकरो ॥ मर्दितं सैवापे न सत्वं माहीक जं द्रवेत् ॥१२॥ अ
 थ विमलः ॥ विमलस्त्रिविधः प्राक्तो हेमाद्यस्तरपूर्वकः ॥ तृतीयः कोऽस्य विमलस्तत्तत्कात्या

॥१३॥

सलक्षणे ॥१४॥ वतुलः कोरासंयुक्तः स्निग्धश्च फलकान्वितः ॥ प्रकृत्यैतद्दूरोऽथो विमलोति
 रसायनः ॥१५॥ पूर्वहेमा क्रियासुक्तो द्वितीयो रूपात्मनः ॥ तृतीयोऽन्नेव जेतेषु पूर्वपूर्वा
 गुरोत्तरः ॥१६॥ अरुक्षजले सिन्धो विमलो विमलो जन्मवेत् ॥ जंबीरस्वरसे सिन्धो मे
 र्मै जीरसे यवा ॥ अयाति शुद्धिं विमलो धातवश्च तथापि ॥ जंधासलकुचान्निश्चम्य
 तेदशत्रिः पुटे ॥ सटंकलकुचद्रावैर्मवष्टं ग्पाश्च समना ॥ पिष्टो मृषोदरे लिप्तः संशोष्य
 च निरुंधा च ॥ घटप्रस्थको किलेर्धो तो विमलः सीससंनिजं ॥ सत्वं मुंचति तद्युक्तो रसः
 स्यात्सरसायनः ॥१७॥ विमलेशिगुतो येन कांक्षी कासी सटंकरो ॥ वज्रकंदसमाशुक्तना
 वितं कदलीरसे ॥१८॥ मोचकचूरसंयुक्तं धापितं मृषमृषां ॥ सत्वं खंदार्कसंकाशं पतते ना

संशयः २॥ तत्सत्त्वं सत्संयुक्तं पिष्टं कृत्वा स मर्दितं ॥ विलीने गंधं चिप्राजारये त्रिगुणालकं
 शिलां पंचगुणं वापि बालकायं त्रैके सलु ॥ तान् सप्तदशांसेन तावदेकांतं कृतं ॥ ४॥ सर्वमेक
 त्रसंक्षर्य पटेन परिजाल्य च ॥ निक्षिप्य नूपकं मध्ये परिपूर्य प्रयत्नतः ॥ ५॥ वेद्यवोमवरान्वितो वि
 मलकोष्ठो ह्येतैरेवितो हन्यादुर्जगत्तद्वरांश्च यद्युक्तं पाटुं प्रमादासुचीः ॥ मूलार्तिं गृह्णीत
 शूलमनु हं यन्मामयं कामलां सर्वान्पित्तमरुदुदन्वि ॥ मपरैर्योगैरशोषाप्रधान ॥ अथ शि
 लाजितुः ॥ शिलाधातुद्विधा प्रोक्तो गोमूत्राद्योरसायनः ॥ कर्पूरपूर्वकश्चान्यः तत्र द्यौद्विविधः
 पुनः ॥ ७॥ ससल्यैव नितः सत्यः तयोर्पूर्वो गुराधिकः ॥ श्रीघ्ने तर्जिते तत्तन्मः पादेन्यो हि
 मन्तुतः ॥ ८॥ स्वर्गारुण्यार्कजर्जन्म ॥ शिलाधातुर्वीनिं सरेत् ॥ स्वर्गो गन्तुर्गिरेर्जीतो

ॐ

॥४॥

जे पुष्पनिजो गुरुः ॥ ९॥ ससल्यतित्तः सुखादुःपरमंतद्रसायनं ॥ रूपगन्तुर्गिरेर्जीतं मधुरं
 पांडुरंगुरुः ॥ १०॥ शिलाजं पित्तं रोगघ्नं विशोषात्पांडुरोगहृत् ॥ ताम्रगन्तुर्गिरेर्जीतं नीलवर्णं
 घनं गुरु ॥ ११॥ शिलाजं कफवातघ्नं तिक्तो हं हयरो गनुत् ॥ वंद्यो चित्तं भवेद्यत्तुलिंगाकारं
 ह्यधूमकं ॥ सलिलेशविलीनं च तद्बुद्धिं हि शिलाजतु ॥ १२॥ नूनं सज्जर पांडुरोफ
 शमनं मेहाग्निमांघ्रापहं मेदः क्षेदकं च यक्ष्मशमनं मूलामयोन्मूलनं ॥ गुल्महृत् वि
 नाशनं जठरहृत् शूलघ्नं मांघ्रापहं सर्वत्वग्गदनाशनं किमपरं देहे च लोहे हितं ॥ १३॥
 रसोपरसस्तेन्द्र रत्नलोहेषु योगुराणः ॥ वसंतिते शिलाधातो जरा मृत्युर्जिषियाः ॥ १४॥
 क्षाराम्लजालैर्घोतं शुद्धं तेन शिलाजतु ॥ शिलाजतुच दुग्धेन त्रिफला मार्कवद्वेवैः

जी२

लोहपात्रे विनिर्दिष्टशोधयेदति यत्नतः ॥ चारान्त्रगुग्गुलोपेतैः स्वेदनीयं त्रयमधोः ॥ १६ ॥
 सेदितं द्वाटिको नामांशिलाधातुविशुद्धति ॥ शिलायां गंधतालाभ्यां मातुलुंगरसेन च
 पुटितं हि शिलाधातुम्रियते शिरंडजे ॥ मसमीकृतशिलोद्रवं समतुलं कांतं च वेक्रां
 कांतं ॥ पुंनं च त्रिफलाकटुत्रयहृतैर्वह्नेन तुल्यं जेतुं पांडौ यत्तु गदे तथा जित्सद
 ने मेहश्च मूलाग्रये गुल्मप्लीहमहोदरे बहुविधशूलैश्च यो न्यामये ॥ २० ॥ सेवित्तया दिव्यरासा
 सरसायनविधानतः ॥ बलीपलितानि मुक्तो जीवेद्वर्षं रातं सुखी ॥ २१ ॥ पिष्टं द्रवरावर्जं रासा
 स्नेन गिरिसंज्ञवं ॥ लिप्तामूखोदरे रुद्धा गच्छेत्तद्दिक्कै किले ॥ सत्वं मुंचेच्छीला
 धातुस्वरवने वैलोहसंनिभं ॥ पांडुरं सिकताकारं कर्पूरादांशिलाजतु ॥ २३ ॥ मूत्रह

॥ मरीमैहकामलापांडुनाशन ॥ एलातो योनसंनिभं सिद्धं शुद्धिमुपैतित ॥ २४ ॥ नेतस्य
 माररां सत्वपातनं विहितं बुधैः ॥ अथ सस्यकः ॥ पीत्वा हलाहलं वातं पीत्वा मृतगुरुत्मा ॥
 विषेणामृतयुक्ते न गिरो ररकताद्भवे ॥ २५ ॥ तद्वातं हि धनीकृतं संजातं सस्यकं खलु ॥ मधुं कं
 षस्य यन्ना राद्यमिति सप्तै ॥ २६ ॥ द्रव्यं विषयुतं यत्तद्द्रवाधिकगुरां न वेत् ॥ हलाहल
 सुधायुक्तं सुधाधिकमुद्यं तथा ॥ २७ ॥ निःशेषदोषविषहृद्गुल्मशूलकुक्षाम्लोपेतं
 विबन्धहरं च नूनं ॥ रसायनं वमनं रेककरं गरद्वंश्चित्रापहं गदितमात्रमघूरतुल्यं
 सस्यकं शुद्धिमान्नेति रक्तवर्जं रासावितं ॥ स्नेहवर्जं रासं सितं सप्तवारमदूषितं ॥ २८ ॥
 डोलायेत्रे रासुखनं सस्यकं च प्रहरत्रयं ॥ गोमहिषाज्यमूत्रेषु शुद्धये पंचस्वरपर ॥ २९ ॥

लकुचद्रावगंधाश्मटेकरोनसमन्वितं॥ निरुध्यमृषिकामध्येमियतेकोकुकैः पुटेः॥३१॥ स
 स्यकस्थतुहरीतुपादसो^{सुदृग}चापसंयुतं॥ करंजैलमध्यस्थदिनमेकंनिधापयेत्॥३२॥ अंध
 मृषांसुमध्यस्थंधापयेत्कोकिलत्रयं॥ इद्रगोपाहृतं चैव सत्त्वपततिशोचनं॥३३॥ निंबद्र
 ल्यटंकाच्यामृषामध्येनिरुध्यच॥ ताम्ररूपं परिध्माते सत्त्वमुंचति सस्यकं॥३४॥ शुद्धं सस्य
 शिखिनांतं पूर्वत्रेघजसंयुतं॥ नानाविधानयोगेन सत्त्वमुंचति निश्चितं॥३५॥ सत्त्वमेतिस
 वेक्रांतं^{सत्त्व} मादाय^{सत्त्व} खैरं नृनागसत्त्वयुक्तं॥ तन्मुद्रिकाहृतस्पर्शाच्छूलघ्नीतहृणाद्रवेत्॥३६॥ चराच
 रं विघ्नं नृजं डाकिनीदृग्गतं जयेत्॥ मुद्रिकेयं विधातव्यादृष्टप्रत्ययकारिका॥३७॥ राम
 वत्सोमसेनर्षी मुद्रिते पितृधातुरं॥ हिमालयोत्तरे पार्श्वे अश्वकर्णो महाद्रुमः॥३८॥

॥१६॥

तं लं समुत्पन्नं तत्रैव विलयं गतं॥ मंत्रेणाग्नेन मुद्रां नो निपीतं सप्तमंत्रितं॥३९॥ सद्यः शू
 लहरं प्रोक्तं॥ इति जालुकिचरितं॥ अनया मुद्रया तप्तं तैलमग्नेन सुनिश्चितं॥४०॥ लेपितं
 हेति वेगेन शूलं यत्र च विद्रवं॥ सद्यः स्तुतं करं नार्घ्यं सद्यो नेत्ररुजापहं॥४१॥ यचप
 लः॥ यत्र जातो नागवंगो चपलः स्तत्र जायेत॥ पीतः कृष्णो रुराः श्वेतो चपलस्तु चतुर्विधः
 हेमन्तश्चैव ताराग्नेविशेषाद्रसबंधनः॥ शयौ तु मध्ये लाक्षावल्ली द्वाद्वौ तु निष्फलौ
 वंगमद्रवते वङ्गौ चपलः स्तेनकीर्तितः॥ चपलो लैखनः स्तिग्धो देहलो हकरो मतः॥ र
 रश्मिराजसहायः स्यात्तिकोष्णमधुरो मतः॥४५॥ पा^{हा}तं॥ चपलस्फुटकः क्षायः षड
 श्रीस्तिग्धको गुरुः॥ त्रिदोषघ्नो तिष्ठमाश्चरसबंधविधायकः॥४६॥ महासेयुर्नैश्चिदि

चपलः परिकीर्तितः ॥६७॥ जंवीरककोटकं गवेरै विज्ञावनात्रिश्चपलस्य शुद्धिः शैलं
 तुच्छयोगिवातुध्वा न्याम्लोपविक्षेपैः पिंडं वद्धात् विधिवत्पातयेच्चपलं तथा ॥ अथ रस
 कः ॥ रसको द्विविधः प्रोक्तो दुर्दुरः कारवेष्टकः ॥ सदलो दुर्दुरः प्रोक्तो निर्दलः कारवेष्टकः ॥
 सत्वपातेश्च नः पूर्वो द्वितीयश्चो सधादिषु ॥ रसकः सर्वमहद्वा कफपित्तविनशानः ॥५॥ ने
 रोज दृघद्व्यश्च लोहपा रदरं जनः ॥ नागा जनिनसं ददो रसश्च रसका नुजो ॥५॥ से र्दो
 मिदरसेः स्वातो देह लोह करौ पर ॥ रसश्च रसकश्चो नो येन निसह नो हतो ॥५॥ देह लोह
 मयी सिद्धिर्दासी तस्मान संशयः ॥ कटुकाला बुनिर्यसि म्प्रालो हुरस वं चेत ॥५॥ शुद्धं दोष
 विनिर्मितं पीतवर्णं जायते ॥ स्वरपरः परिसंतप्तः सप्तवारं निमज्जितः ॥५॥ बीजपूर रसस्योत
 नि ॥ त्वं समस्तो नृमूत्रे वाश्च मूत्रे वा तत्रे वा काजिके यवा ॥५॥ प्रोत्पन्नमज्जितं सम्यक् स्वर्परं परि

॥७॥

प्रोत्पत्तिः ॥ नरमूत्रे स्थितो मांसं रसको रं जये ध्रुवं ॥५॥ शुद्धतां मंत्रं संतारं शुद्धं स्वर्णं च जेय
 या ॥ हरिद्रा त्रिफलाराला सिंधुधूमै सटं करो ॥५॥ सारमूत्रं च पादं शैः साम्ले संमहा
 स्वर्परं ॥ लि सेंटा क मूघाया शोषयित्वा निरुंधपत् ॥५॥ मूघा मूषो परि न्यस्य स्वर्परं प्रथमे त्त
 तः ॥ स्वर्परं प्रहृते ज्वाला नृवे नीला सिता यदि ॥५॥ तदा संदृष्टा तो मूषां धृत्वा कृत्वा
 त्वधो मुखी ॥ शनैरा सफा यै द्रूमौ यथा नाले न नृज्यते ॥ वंगं जे पतितं सत्वं स मादाय निष्क
 योजयेत् ॥ एवं त्रिचतुरै बीरैः सर्वसत्वं विनिः सरेत् ॥५॥ सात्रया जतु नृना गनि शाधूम
 जटं करो ॥ मूषमूषा गतं ध्मातं तुल्यं सत्वं विमुचति ॥५॥ लाट्टा गुंडा सुरी पथा हरिद्रा
 कंट सज्जिकैः ॥ सम्यक् संचर्येत तत्तकं गोदुग्धे दृते नवा ॥५॥ हंता क मूषका मध्ये निरुंध
 वटिका कृतिं ॥ ध्मात्वा ध्मात्वा समाकृष्य ठालयित्वा शिलातेले ॥५॥ सत्वं वंगं शतिं गृह्य

सह ३

रसकस्य मनोहरं ॥ यद्वा जलयुतां स्थालीं निखिने कोटिकोदरे ॥ ६५ ॥ अक्षिद्रतनुरेवमधुं
 तनुरोधो मुखीक्षिपेत् ॥ मूषोपरिशिखीवांश्च प्रक्षिप्य प्रधमेदृढं ॥ पतितं स्थालिका
 नीरं सत्वमादाय योजयेत् ॥ तत्सत्वं तालकोपेतं प्रक्षिप्य खलु खर्परे ॥ ६६ ॥ मर्दयेद्ब्रह्म हृदं
 डेन त्रस्मी न वति निश्चितं ॥ तद्रसमृतकांतेन समेन सह योजयेत् ॥ ६७ ॥ अक्षुं जामितं सूर्यो
 निफलाकायसयुतं ॥ कांतपात्रस्थितं शत्रोतिलजप्रतिवापकं ॥ ६८ ॥ निषेवितं निहंत्य मधु
 मेहमपि घ्नवं ॥ पित्तघ्नं च पांडुं च यद्युं गुल्ममेव च ॥ ६९ ॥ रक्तगुल्मं च नारीशोषं च सोमरो
 गकं ॥ यो निरोगान्नरोघांश्च विघ्नमांश्च ज्वरानपि ॥ ७० ॥ रजःशूलं च श्वसें च हिध्मेनां च विशोयतः ॥ ७१ ॥
 ॥ २६० ॥ राम ॥ इति श्रीरसरत्नसमुच्चये महारसायुक् शुद्धादिकिरूपरां नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ १॥

॥ २॥ अथोपरस्ता ॥ गंधाश्मजैरकासीसकांक्षीतालशिलां जतं ॥ कंदुं चेतुपरसं चोक्षे पार
 दकर्मरी ॥ पावैत्युवाच ॥ गंधकस्य तु मसाम्पुं कंदुं वदमे प्रभो ॥ इक्ष्वरो वाच ॥ श्वेताक्षीपेपुरादे
 र्वै सर्वरत्नचिह्नविते ॥ २ ॥ सर्वकामघ्नो रमेतीरे हीरपयो निधे ॥ विद्याधरादिमुस्यादि निरंगना
 निश्चयो गता ॥ ३ ॥ सिद्धांगना निश्चये निः तये वाप्सरसं गरी ॥ देवा जना निरं म्या नि
 क्रीडंती निर्मिता हरः ॥ ४ ॥ गीतैर्नृत्यैर्विचित्रैश्च बाद्यैर्नानाविधैस्तथा ॥ एवं संक्रीडमाना
 याः प्रागवस्यसु तं रजः ॥ ५ ॥ तद्रैजोती वसुश्रोणी सुगंधिसमनोहरं ॥ रजसश्चातिवा दुल्भा
 वसमे रक्ततां यपो ॥ ६ ॥ तत्र त्रयका तु तद्वस्त्रं सुस्मात्तद्दी रसाग्रे ॥ एता देवांगना निश्चये
 लोशो पुनरागता ॥ ७ ॥ अमि त्रिस्तुद्रजो वस्त्रं ना तं मध्ये पयो निधे ॥ एवं तेशोशितं च द्रेष

विहंहीरसाजरे॥८॥हीराधिमथनेचैतदमृतेनसहोत्थितं॥निजगंघेनतानुसर्वान्दृष्टयन्सर्व
 दानवान्॥९॥ततोदेवजरोरुक्तं गंधकाख्यो नवत्वयं॥रससंबंधनार्थीयुजारणायनव
 त्वयं॥१०॥युगुणापायेप्रोक्ता॥सौवैवात्रनवत्विति॥इतिदेवजरोरुक्तेःपुराप्रोक्तं सुरेस्वरी॥११॥
 गंधांतरं॥१२॥चैर्वागंधाकोत्तोयो वरुणः श्वेतादिभिः खलु॥श्वेतोत्रखटिकाप्रोक्तोलेपनेलोह
 माररो॥१३॥तिनायंगंधकोनामविख्यातः हृतिमंडले॥सवापित्रिविधोऽर्च्यः शुक्रवचुनित्रोक्ते
 मध्यामः पीतवर्णः स्यात्सुल्लवर्णोऽधमः प्रिये॥चामलसारः स्याद्योत्रनेत्पीतवर्णावात॥१४॥शुक्र
 पीठः स एव स्याच्छेरोरससाधने॥रुक्मरुक्कुतुंडाख्योधातुर्षट् विधो वरुणः॥१५॥दुर्लभः क
 ल्पवर्णश्च स जरा मृत्पुनाशतः॥१६॥गंधाश्मातिरसायनः समधुरः॥पाके कटुश्चोमताः कंडूकुटु

॥१७॥

विहंहीरसोदीप्तानलः पाचनः॥श्रोमोन्मोचनशोषरोविषहरः॥सुतंद्रवार्थप्रदो
 ज्योतीष्पुत्रवस्तथाक्षमिहरः॥सत्त्वत्मकः सत्ताजित्॥१८॥बलिनासेवितः पूर्वेष्वस्तवल
 हतवे॥चासुकैर्कर्षितस्तस्यतनुस्वज्वालाहता॥१९॥वसागंधकगंधाद्यासर्वतोव्यसृतातना
 गंधकत्वं वसं प्राप्नो गंधो नरस विषः स्रज्॥२०॥तस्मावलिचसेत्पुक्ते गंधकोतिमनेहरः
 पयः स्निग्धाद्यो मध्वं परिधौतो हि गंधकः॥२१॥गव्याज्यविद्रुतो वस्त्रगालितः शुद्धिप्रदाति
 एवं संशोधितः सोयं पाषाणानां चोत्पज्जेत्॥२२॥हृते विषं तु घाकां स्वयं पिंडं तमेव च इति
 श्रद्धां गंधाश्माना पथ्येर्विशतिं नजेत्॥अपपथ्यादन्यायादन्यापीतं हालालं
 यथा गंधकोद्राक्तां च शरसे दृष्ट्वा विमुञ्चति॥रघाल्यां दुग्धं विनिहिष्य मुखे वस्त्रं

नि
 निवध्वच ॥ गंधकं त्रैविध्यं दृष्टिं सिक्ता हति ॥ २१ ॥ अद्वैतं दृष्टुं दृष्टिं सारं परं सोव गंधकं ॥ ज्वाल
 ये खपरि सार्द्धं वनचारौ स्तयोपलेः ॥ २२ ॥ दुग्धे निपतितो गंधो जालितः पारिषुवाति ॥ इत्यं वि
 शुद्धं फलं जपमध्वनितः शायामितो हिलीट ॥ गंधाच्चितुल्यं कुरुते हियुं मं करो
 तिरागा ॥ जितदीर्घमायुः ॥ २३ ॥ कलाशयोषसे युक्ते गंधकं हला चरितं ॥ हस्तमात्रे च वस्त्रे
 तद्विष्करीय विविक्ष्यत ॥ २४ ॥ सूत्रेण वेद्यं यित्वा यथा मतेन मंजयेत् ॥ धत्वा स दशतो वर्ति मध्यं
 पञ्चालये च तां ॥ २५ ॥ द्योतनपतितो गंधो विदुः ॥ काचजने तां दृष्टिं प्रद्विपेत्पत्रेनागवल्पास्त्रिबु
 दुकं ॥ २६ ॥ वल्लेन प्रमितं स्वच्छं सत्तं व्रं च विमर्दयेत् ॥ अंगुल्याथ सज्जातां दृष्टिं सत्तं च न चूयेत् ॥ २७ ॥
 को विदीपने तीव्रं च यो पांडुं च नाशयेत् ॥ कासेश्वा संच मलार्तिं गृहणी मति दुर्धरे ॥ २८

॥ वशा यत्पाशुलघुत्वं प्रकराति च ॥ दृताक्ते लोहपात्रे तु विदुतं शुद्धिं गंधकं ॥ २९ ॥ दृता
 तादर्विकाचितं निष्कृद्यतिं न जेतुं हंति च यमस्वानुरोगं कुक्षरोगं विशेषतः ॥ ३० ॥ चरा
 म्लैतैलसौवीरविदाही द्विदलं तथा ॥ शुद्धं गंधकं सेवायां त्यजेद्योगयुतो नरः ॥ ३१ ॥ गंधक
 तुल्यपरिचः षड्गुणः ॥ स्त्रिफलारसः ॥ दृष्टः सम्याक मूलेन पीतश्चाभिलकुक्षदा ॥ ३२ ॥
 तन्मूलं सलिले पिक्वलेपयेत्पहंतनो ॥ दृष्टं प्रत्यययोगेयं सर्वत्राप्रतिवर्धवान् ॥ ३३ ॥
 श्रीमता सोमदेवेन संमगत्र प्रकीर्तितः ॥ द्विनिष्कप्रमितं गंधं पीत्वा तैलेन संयुतं ॥ ३४ ॥ अथा
 पामार्जतोयेन स तैलमरिचेन हि ॥ वलिप्य सकलं देहं तिक्ते तद्वर्षततः परं ॥ ३५ ॥ तज्जन्तं
 च नृजितं तृतीये प्रहरे खलु ॥ चजेद्राजौ तथा वद्विं समुत्थाय ततः प्रगे ॥ ३६ ॥ महिषी दृज

॥२३॥ जसंलिह्यास्नायाष्टीतेनवारिणा॥ ततोऽप्यहृतेदेहं स्नायादिकोऽस्नवारिणा॥ **॥३७॥** अमुनाक्र
 क्रमयोगेनविनश्यत्पतिवेगर्त॥ दुर्जयावहुकालानापापकंडूस्निश्चितं॥ **॥३८॥** गंधकस्य
 प्रयोगारतंसर्वतन्मप्रकीर्तितं॥ गंधविस्तस्नीतेनसोमदेवेनचूना॥ **॥३९॥** अथवार्कस्तु
 हीहीरैवस्त्रलेपंतुसप्तधा॥ गंधकंनवनीतेनपिद्वानस्त्रलिपेध्वने॥ **॥४०॥** तद्वर्तिज्वलि
 तांदेराधृतांकुर्यादधोमुखी॥ तेलंपतेदधोनाडे ग्राह्यंयोगेयुयोजयेत्॥ **॥४१॥** शुद्धेगंधोदरे
 होगानकुक्षमृत्युजरादिकान्॥ अग्निकारीमहानुक्षोवीर्घादृद्धिकरोतिच॥ **अथगैरकः॥**
 पाषारागैरकंचेकंद्वितीयंस्वरागैरकं॥ पाषारागैरकंप्रोक्तंकठिनेतामवरीकं॥ **॥४३॥** अथ
 तेजोरिगतेस्निग्धमैस्त्रांस्वरागैरकं॥ स्वादुस्निग्धदिमनेत्रं कषायंरक्तपित्तशुत्॥ **॥४४॥**
 स्यसस्निग्ध

॥२३॥

हिममिविषद्व्यं चरत्तद्व्यंस्वरागैरकं॥ पाषारागैरकंचान्यत्पूर्वस्मादल्पकंशुत्॥ **॥४५॥**
 उपतिष्ठतिस्तैर्द्रं कत्वंशुरावत्वरं॥ **अथकासीः॥** कासीसं बालुकाद्यैकं पुष्यपूर्वमथा
 परं॥ **॥४६॥** ह्यारामुगुत्तध्माचं सदावीर्यविषापहं॥ बालुकापुष्यकासीसंश्चित्रद्व्यं चेशरं
 ने॥ पुष्यादिकासीसमतिप्ररास्तं सोऽहं कषायान्ममतीवनेत्रं॥ विषानिलश्लेष्मगद
 ब्रराह्यंश्चित्रं ह्यद्व्यं कचरं जनं च॥ **॥४७॥** सहद्रुगां बुनालिनं कासीसं निर्मलं च वेत्॥ तुव
 रीसत्ववत्सन्वमेतस्यापि समाहरेत्॥ कासीसं शुद्धिमाप्नोति येनैश्वरजसास्त्रिय॥ बलिनाह
 तकासीसं कांतं कासीसमारितं॥ **॥४८॥** पुत्रयैसं जागृहि त्रिफलावेद्यसंयुते॥ विषमाप्रादृष्टतहो
 द्वेः शुद्धुतं शमितं प्रजे॥ **॥४९॥** सेवितं हंते वेगेनश्चित्रं पांडुं ह्येतथा॥ शुष्मलीह गदं शूलमल

रोगमशेषतः ॥५२॥ रसायनविधानेन सेवितं वत्सरावधि ॥ आमसंशोषणं श्रेष्ठं मदाग्निपरिहीप
 ने ॥५३॥ वलितं वलिनिर्साद्य विनाशति च निश्चितं ॥ ^{५२३} ~~श्रेष्ठं~~ ^{५२३} ~~श्रेष्ठं~~ ॥ सौराष्ट्ररामनिसंज्ञताम्रह्मा
 सातुरीमता ॥ वस्त्रेषु पित्तैः सोमं जिह्वा रागबन्धिनी ॥ फट् कट्टी छिद्रकाचेति द्वितीयाप
 रिकीर्तिता ॥५४॥ ईषत्पीतागुरुनिष्पापितिका विषनाशिनी ॥ ब्राह्मकुक्षहरा सर्वकुक्षद्वीचवि
 शेषतः ॥५५॥ निर्जराशुचवरा च सिग्धा चाम्नी परामता सा फलुत्तुवरी घोताले
 पातामं च रेदयः ॥ कांक्षी चाम्नी कट्टिका म्लेकं द्या केशपात्रा द्वा विषनाशिनी च श्वि
 जापहाने त्रहिता त्रिदोषं हन्ति प्रदापा रदजायसी च ॥ तुवरी कांजिके दिवा त्रि
 दिना बुद्धि मृच्छति ॥ चारा म्ले मर्दिता धमाता संवत्सं च त्रिनिश्चितं ॥५६॥ गोपित्तनसंतंवा

वा ॥ न सौराष्ट्री नायेततः ॥ धमिहापातये सत्वं ज्ञानं चान्ति ॥ ^{६०} ~~अथ तालकः~~ ॥
 हरितालद्विधा प्रोक्तं पत्रं पिंडं संज्ञकं ॥ स्वरी वरी गुरु स्निग्धं तनु पत्र च नास्वरा ॥६१॥ त
 त्रतालकं प्रोक्तं बहु पत्रं लायनं ॥ निः पत्रं पिंडं शहरां स्वल्पं सत्वं तथा गुरु ॥६२॥ स्त्रीप
 पहरां तनु गुराल्पं पिंडं तालकं ॥६३॥ श्लेष्मरक्तविषवातनूतनुत्वे वलं च यलुपु
 ष्य हस्त्रियः ॥ स्निग्धमुष्णकटु च दीपनं कुक्षहरि हरितालमुच्यते ॥६४॥ स्विनं कूष्मां
 उतो ये च तिहार जले पिवा ॥ तेषां च चूरी संयुक्ता दोलायेत्रे रासुद्धति ॥६५॥ असुद्धं ताल
 मायुद्धं अपमास तमे हरत् ॥ तापस्योद्वेग संकोचं कुरुते तेन शोधयेत् ॥६६॥ तालकं कुरा

शः सत्वा दशांशेन चटं कशां ॥ जंवीरोत्थं द्वैः द्वा ल्यं कां जि कैं चा ततः ॥ ६१ ॥ वस्त्रे च तु गुरो
 धा दो ला यं त्रे दि नं प चे त् ॥ स च्छो ना र ना ले न दि नं कू षां ड जे रं से ॥ ६२ ॥ स्वे दं वा शा ल्म
 ली तो यि स्ता ल कं शु द्धि मा नु यो त् ॥ म धु तु ल्ये द्वा नी नू ते क वा ये त्र मू ल जे ॥ त्रि वा रं ता ल कं
 वं पि द्वा मू त्रे थ मा हि से ॥ उ त्प ले दं श नि र्दे यं पु टं रु द्धा थ पे ष यो त् ॥ ६३ ॥ ए वं द्वा द श धा पा
 चं शु द्धं यो ग्रे मु यो ज ये त् ॥ क ल त्थ का थं सो ना ग्प मा हि षा ज्य म धु ह्नु त् ॥ स्था ल्यां चि ह्वा वि
 द ध्या च्च म द्धे न चि द्र यो जि नं ॥ स य क् नि रं ध र्शि खि ने ज्वा ल ये त्र क म र्वा दितं ॥ एक प्र दूर मा
 त्रं हि रं ध्र मा द्वा द्यो गो म ये ॥ धा मां ते छि द्र मु द्वा द्य द्दे धू मे च पां ड रे ॥ ६४ ॥ शी ता स्था ली स
 म ना र्थे स त्व म ह्नु ष्य चा हे र त् ॥ सर्व पा सा रा स त्वा ना म क रा शं ति यै र्द श ॥ ग य वि स्तर नी ता

ते लि खि ता न म धा ख ल प ला ल कं रे वे डु अं ॥ द्वा त्म कं वि म र्द ये त् ॥ ६५ ॥ चि ह्वा यो ड श कां
 ले मि श्र यि त्वा त तः प चे त् ॥ क्ना ष्ट त प्र दे शे च स त्त या मा व धि ध्रु वं ॥ ६६ ॥ स्वां ग शी त म ध स्थ च स
 त्वे च तं स मा ह रे त् ॥ ष्ठा ग ल ॥ ग वा ल स्य वि लि ना च स म न्वि तं ॥ ६७ ॥ ता ल कं दि व स द्दं दं म र्द
 धि त्वा ति य न्तः ॥ पु तं द्रा व रा वे र्ज रा क च कू षां वि नि द्धि यो त् ॥ ६८ ॥ त्रि धा तां च मृ दालि प्ता परि
 शो षा तं पे र रे ॥ त तः स्व पे र के छि द्वा त म र्दं चै व कू पि कां ॥ ६९ ॥ प्र वे श प ज्वा ये द जि न्वा द श प्र द
 रा व धि ॥ कू पि कं ठ स्थि तं शी तं मु दं स त्वे स मा ह रे त् ॥ ७० ॥ प ला द्धि प्र मि तं ता ले व ध्या व स्त्रे सिं द
 दे व लि ना लि प्प य त्ने न त्रि वा रं पा रं शो ष च ॥ ७१ ॥ द्वा वि ते त्रि फ ले तां मे छि पे ता ल पो ट ली ॥
 च स्म । ना स्था द ये ष्ठी द्रु ता मे रा वा वे द्धि तं सि त ॥ ७२ ॥ मृ दु लं स त्व मा द य प्रो क्तं र स र सा य ने ॥

अथशिला॥ मनःशिलविधाप्रोक्ताश्यामोजीकरावीरका॥३॥ विंडारखाचेतितद्रूपेवि
विचपरिक्रयते॥ श्यामरक्तासजोराचनाराद्याश्यामिकामता॥ तेजस्विनीचनिर्जोरा
ताम्राचक्रावीरका॥ चुरीं कृतातिरक्तांगीसचाराखंडपूर्विका॥ उत्तररक्तगुरोप्रकाः
चरिसत्वाप्रकीर्तिता॥ मनःशिलासर्वरसायनागपातिकाकडुसाकफवातहंत्री॥ सत्वा
त्मिकाक्षतविषाग्निमोहबहुतिभासद्यहाराशिच॥५॥ अशमरीपूत्रहृच्छेचअशु
धाकुसुतेशिला॥ मंदाग्निपचयंधचशुद्धासर्वरुजापहा॥६॥ अगस्तपत्रतोयेनचावितास
पूवारकं॥ शृंगवेरसेवापिविशुद्धातिमनशिला॥७॥ जयंतीचैत्रज्येष्ठारक्तागस्तरेसेःशिलां
द्वेनायंत्रेपचेत्यामेयांमंदागोक्षपूत्रकेः॥८॥ ह्यालयेदारनालेनसर्वयोगेषुयोजयेत्॥

सिद्धाद्यंविषज्वरगदापहं॥ नीलांजनंगुरुस्निग्धंनेत्रंदोषत्रयापहं॥१०॥ रसायनंसुवर्णा
डंलोहमार्द्रवकारकं॥ अंजनानिनिश्चिदंतिचैत्रजराजनिजद्रवेः॥११॥ मनोद्भासत्ववसूतं
अंजनानां समाहरेत्॥ बलीशिवराकारंनगेनीलोत्पलद्युतिः॥ हृत्तुगेरिवच्छा
यांश्रोतो जलद्युदुधः॥ गोसूद्राक्षत्रेषुहृतौद्रव्यासुच॥ चावितेवदुशतश्चशीघ्रंवध्ना
तिस्तकं॥ सूर्योवर्त्तादियोगेनशुद्धिमेतिरसांजनं॥ रौवर्त्तकवत्सत्वंग्राह्यंश्रोतो जनादपि॥३॥ ५
यकंकुट्ट॥ हिमवत्पादादिति॥ यकंकुट्टमुपजायते॥ तत्रैकंनालिकारव्यं हितदन्यद्रेण
कंमत्ते॥६॥ पीतपत्रंगुरुस्निग्धं॥ यदंकेकुट्टमादिमं॥ श्यामपीतमद्युत्तिक्तसत्त्वेनेदं हि
रयाकं॥७॥ केचिवदंतिंकेकुट्टं सद्योयातस्यदंतिः॥ शरच्छाश्यामपीतांरंरचनेपरिक्रयते॥

अमंशोनकिहेनगुडगुगुलसर्पिषा ॥ ८० ॥ कोन्येसंध्यादृढेध्मात्वासत्वंमुंचेत्तनशिला
 नूनगधौतसौचापमदनेश्वविमर्दिते ॥ ८१ ॥ कारवलीदलांनोनिर्मृषांस्तत्वात्रनिक्षिपेत्
 शिलांक्षाराम्लसंपिष्टांप्रयत्नानंतरं ॥ कोकिलद्वयमात्रं हि ध्मानात्सत्वंत्यजत्यसौ ॥ ८२ ॥
 अथांजनं ॥ सोवीरमंजनंवेत्तंरसोजनमतपरं श्रोतोजनंदन्यच्चपुष्पांजनकृपेवच ॥ ८३ ॥ नी
 लांजनंचेत्यं हिस्वरूपमिदंवर्यं ॥ सोवीरमंजनंघमंस्तपित्तहरं हिमंविषहिध्मादिरो
 गघ्नं व्रणशोधनरोपणं ॥ रसंजनंचपीताम्रविषवक्त्रगदापहं ॥ ८४ ॥ स्वासहिध्मापहं
 वरं पितासनाशनं ॥ श्रोतोजनं हिमस्तिग्धं कषायंस्वदुलेखनं ॥ नेत्रं हि ध्माविष
 षदि कफपितास्त्रकैरोगनुत् ॥ पुष्पांजनंसितंस्तिग्धं कषायंस्वादुलेखनं ॥ ८५ ॥ अतिदुर्धर

कातचैजवादानालेकं कुक्कुटं संज्ञकं ॥ वीक्षति श्वेतं पीताम्रं दक्षिणं विरेचनं ॥ ८६ ॥ रसेरसायने
 श्रेयं निःसत्त्वं बुद्धवेद्युतं ॥ केकुटं तिक्तं कटुकं वीर्यं क्षंवातिरेचनं व्रणोदापत्तिस्तूलार्तिगु
 लम्लीहगुदार्तिनुत् ॥ ८७ ॥ त्र्यंशं वर्तकं कदलीबंधाकोशातकीचस्रहाली ॥ शिगुश्च व
 ज्रकंदानीरंकराकाकमचीच ॥ ८८ ॥ आसामेकरसेनतुलावराक्षाराम्लनाविताबुद्धशः
 शुद्धोतिरसोपरसाध्मातमुंचेत्तत्त्वानि ॥ ८९ ॥ केकुटं शुद्धिमायातित्रिधाशुंष्टं बुनावितं ॥ सत्वा
 कर्षोऽप्यनवेक्तोयस्मात्सत्त्वमंशुहेतत् ॥ ९० ॥ अजेदेनं विरेकार्थं ग्राहिनिर्घं वमात्रया ॥ ना
 शयेदाममूर्तिचविरेचं चुरामात्रतः ॥ ९१ ॥ अक्षितं सहतां वृत्तेर्विरेच्यासुन्विताशयेत् ॥ बर्ब
 रीमूलिकाकाथोजीरसोचापकंसमं ॥ केकुटं विषयनाशो नृयो नृयः पिवन्नरः ॥ ९२ ॥ राम

इति श्री रसरत्नसञ्चये उपरसाशुद्धादिकथननाम तृतीयोऽध्यायः ॥३॥ अथ साधारणारसाः
 ३०६ ॥ कं पिष्टं पलो गोरी पाषाणो नवसारिकः ॥ कर्पदी वद्विजारश्च गिरि सिंह हिं गुरो ॥ १ ॥
 मोदारश्च गमित्यैसाधारणारसामताः ॥ रससिद्धिकरा वेक्ताना गङ्गानपुर सुरे ॥ २ ॥ इक्षुका
 काचुरी संकाशश्च द्रकाष्ठे ॥ तिबनः सोऽदृष्टो चोत्पन्नः सहिके पिष्टकः स्मृतः ॥ पित्तत्र
 राधमान विवंधनिर्द्धः ॥ क्षयोदरा र्तिमि गुल्मचैरी ॥ मूलामशोफज्वरश्च लहारी कं पिष्टकोट
 च गदापहारी ॥ ^{कवीला} इति कं पिष्टः ॥ अथ गोरी पाषाणाः ॥ गोरी पाषाणाः पीतो विकटो हतच
 रीकः ॥ स्फटिका नश्च शंखा नो ॥ हरिद्रवः त्रयः स्मृतः ॥ ५ ॥ पूर्वपूर्वगुरोः श्रेष्ठः कारवल्ली फ
 लेच्छिपेत् ॥ सेदयेत्तडिका मध्ये शुद्धा न नति मधुकः ॥ ७ ॥ तालवद्वा हये सत्वं शुद्धं शुभ्रं प्रयोजयेत्

सतः

नोसाक्षर

रसबंधकरस्तिग्धो दोषद्वारसवीर्यवान् ॥ १ ॥ अथ नवसारः ॥ करवीर पीलुकाद्वेषु पच्यमाने
 घुचो हर्षैर्द्रवः ॥ सौंदर्यो सौ नवसारः स्याच्छूलिका लवरा निधः ॥ २ ॥ इक्षुका दहने जाते पां
 डुरं लक्ष्मणं लघु ॥ तडुक्तं नवसारं चूलिका लवरां च ततः ॥ ३ ॥ रसेंद्रजा रणलो हद्रा विसंज
 ठराग्निस्त ॥ गुल्मघ्नी हास्पयो घट्टं च कृत्वा सादिजारो ॥ विडारं च त्रिदोषघ्नी चूलिका
 लवरां मत्तं ॥ ^{कोडी} अथ वराटिका ॥ १२ ॥ पीतानां ग्रंथिलापि के दीर्घा हता वराटिका ॥ रसवैद्यैर्विनिर्दि
 क्ता सा चराचरसेदिका ॥ १३ ॥ तर्दने च चराश्रेष्ठानि चूना राचमध्यमा ॥ पोदो न निष्कृन्ना राचक
 निष्कारि कीर्तिता ॥ १४ ॥ परिणामादि मूलद्वीगं हरां च यनाशिनी ॥ कटुसादीपनी वृषा
 नेत्र्या वातकफापहा ॥ १५ ॥ रसेंद्रजारो पोक्ता विडद्रवेषु रास्यते ॥ तदभ्येतु वराटिकां शुभ्रः गु

रुवः क्लृप्तापित्तलाः ॥ १५ ॥ वराटाः कोजिवेस्विन्नायामद्विभवाद्भुयः ॥ अथाग्निजारः ॥ सुमुदेरा
 जेतत्रयाजरायुरवहिरुक्लितः संशुद्धो नानुतापेन सोऽग्निजार इति स्मृतः ॥ १७ ॥ अग्निजारस्त्रि
 दोषद्वोऽनुर्वात्तादिवातनुत ॥ वर्द्धनोरसवीर्येऽपदीपने जा ररा स्तथा ॥ १८ ॥ तद्विचारसंशु
 द्धंतस्मादुद्दिर्नहीष्यते ॥ अथाग्निरसिंदूरः ॥ १९ ॥ महागिरिधुनाल्पीयः पाषाणांतःस्थितोरसः
 शुष्कशोराः सनिर्दिष्टो गिरिपिंदूरसंज्ञया ॥ २० ॥ त्रिदोषनाशनं त्रेदीपसंबन्धनमग्नमं ॥ देह
 लोहकं रं नेत्रागिरिसिंदूरमीरितं ॥ २१ ॥ अथ हिंगुलः ॥ हिंगुलः सुकतुंडाय पोहंस पाकस्तथा
 परः ॥ पथमो ल्पगुरा स्तत्र चमो रः सनिगद्यते श्वेतरेष पवालानोहंस पाकस्तु इरितः ॥ हिं
 गुलः सर्वदोषद्वो दीपनोति रसायनः ॥ २३ ॥ सर्वरोगहरो रघोऽजारया यच सस्यते ॥ एतस्मा

नि

दाह्योऽसूतो जीर्णजं घसमो गुरो ॥ २४ ॥ सप्तहृत्वा द्विकद्रोवेर्लकुचस्पांदुनापिवा ॥ शोषिते नावि
 यित्वा र्वादीषो जायते खलु ॥ २५ ॥ किमत्र चित्रं दूरदः सुचानितः ॥ क्षीरे रामेष्वा च वरुशो म्लवर्गेः
 एवं सुवर्णवद्भवमेतापितं ॥ करोति साक्षाद्वरकुंकुमप्रभं ॥ २६ ॥ दूरदपातनाय त्रेपातितं वज्रला
 श्रये ॥ सत्वं सूतकसंकाशो जायते नक्षत्रशायः ॥ अथ मुद्गारश्च ॥ २७ ॥ सदले पीतवर्णो च नवे
 दुर्जयमंडले ॥ अर्बुदरूपगिरिपांश्चिनांतमुद्गारश्च प्रकं ॥ २८ ॥ सीससत्वं मरुतस्त्वेषमशमनं पुंदा
 पतं ॥ रसबंधनमुत्सृज्य केशरं जनमत्तमं ॥ २९ ॥ साधारणारसा सर्वमातुलं गार्द्रिकां च ॥ त्रिरात्रं
 चाविताः शुष्का नवेयुर्दोषवर्जिताः ॥ ३० ॥ यानिकानि च सत्वानि तानि शुद्धां पशोषतः ॥ धमाता
 निशुद्धिर्कोरामिलति च परं ॥ ३१ ॥ इति कालबुजैरवात ॥ राजा वीरौ ल्यरक्तो हि नीलि

मौश्रितः पचः गुरुत्वमसुराः श्रेष्ठः सदन्यो मध्यामः स्मृतः ॥ ३२ ॥ प्रमेहचयदुर्नामपांडुश्ले
ष्मानिलापहः ॥ दीपनः पाचनोदघो राजातोरसधानः ॥ ३३ ॥ अल्पलैश्च सजो मूत्रैः सहा
रैः स्वेदितां वलु ॥ द्विविरां रात्रेण शुद्धांति राजावर्तौ दिधा तवः ॥ शिरीषपुष्पाद्रैकरसेः राजाव
र्तौ विशोधयेत् ॥ लुगां वृं गंधकोपे तो राजावर्तौ विचूर्णीतः ॥ ३४ ॥ पुटना सप्तवारं रारा राजावर्तौ
मत्तो न वेत् ॥ राजावर्तस्य चूर्णीतु कुनटी छत्तमिश्रितः ॥ ३५ ॥ विपचेदाय सेपां प्रोहिषीहीरसं
युतं ॥ सोनागपंचगव्येन पीडी च तंतुधारयेत् ध्मापितं स्वदिरांगोरैः सर्वं मुंचति शोचने
अनेन क्रमयोगेन गैरं विमलेन वेत् ॥ कामापीतं च रक्तं च सत्वं पतितं शोचने ॥ राम ॥
इति श्री सरलसमुच्चये साधारणरसानां शुद्धादि निरूपणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

अथ रत्नानि ॥ मराद्योपि च विज्ञेयाः सूतबंधस्य कारकाः ॥ वेक्रांतः सूर्यक्रांतस्यैव हीरकं
मोक्तिकं मरीः ॥ १ ॥ चंद्रक्रांतस्तथा चैव राजावर्तश्चतुर्थकः ॥ गदं दारुं चैव ज्ञातव्या मरायस्तु
मी ॥ २ ॥ पुष्परागं महानीलं पद्मरागं प्रवालकं ॥ वेदूर्यं च तथा नीलं मेतु च मरायो मताः ॥ ३ ॥
पल्लवः संगृहीतव्या रसवधस्य कारणात् ॥ पद्मरागे द्रु नीलस्वी तथा मरुतो तमं ॥ ४ ॥ पुष्प
रागं च वज्राख्यं पंचरत्नवराः स्मृताः ॥ ५ ॥ मारीक्यमुक्ताफलविद्रुमारीता ह्येव पुष्पां विद्रुं
च नीलं ॥ गोमेदं चैव विद्रुं चैव क्रोमरा रत्नानि नवगृहाणां ॥ ६ ॥ ता ह्येव मिति मरुतं ॥
त्रिदरमिति वज्रं ॥ गृहानुमेत्याकुकरविद्रुपुष्पप्रवालमुक्ताफलता ह्येव च ॥ ७ ॥ नीलास्य
गोमेदविद्रुं चैव क्रोमरा मुद्रा धृतमिद्रुं विद्रुं चैव ॥ ८ ॥ सेसायने शोने धारोस्विर्ज्ञो चने ॥

सुलक्षानिसृजातीनिमगलान्यात्मासिद्धये॥ मारिकां पद्मरागास्वद्वितीयं नीलगंधिच॥
 कुशोरायदलशायं स्वच्छस्त्रिंशमहत्पातं॥ दत्तायतंसमंगलं मारिकां श्रेष्ठमुच्यते॥
 जावमिति स्थूलं॥ नीलगंधं गोबुसंस्कृतं नीलगंधं नीरराश्विः पूर्वमारिकां वत्तश्रेष्ठं मारिकां
 नीलगंधित्त॥ १२॥ रधकार्कस्यपालिन्योद्यैवद्यसंयुतं॥ चिपटं लघुवक्रं च मारिकां दुष्टम
 रधा मारिकां दीपनं दधं कफवातक्षयार्तिनुत्॥ लतेवेतालपापद्वं रजसाधिनान् १७॥
 इति मारिकां॥ द्वादशैस्तैलघुस्त्रिंशं रसि वनिर्मलं महत्॥ स्वातंतो यपनं दत्तं प्रोक्तं न
 च धाशुचं॥ रुद्धां गेर्जलं रपावताम्रात्रे लवरोधमे॥ अर्धशुद्धं च विभटं गृथिकं मोक्षिकं
 त्पजेत् १८॥ कफपीततृयधं सीकसस्वासाग्निमाद्यनुत्॥ उद्विदं दृष्टमाद्यदं दृष्टं प्रोक्तिकं मतं॥ १९॥

इति मोक्षिकं॥ अथ प्रवालं॥ १७॥ पक्वविंवीफलद्वयं दत्तायतं मवक्रं मेकं क्षिप्रमवराकं स्थू
 लं प्रवालं सप्तधाशुचं॥ १८॥ पांडुरंधसंरुद्धं सवरां काटरन्वितं॥ निजं रं सुल्ववरं चिप्रवा
 लं नेष्यते रधा॥ १९॥ दृयपितास्रकासघ्नं दीपनं पाचनं लघु॥ विषक्तं तादिशमने विद्रुमेनेत्रो
 गजित् २०॥ अथ मरुतं॥ हरिद्वरीं शुक्रास्त्रिंशं स्फुरद्रसि चयं शुचं॥ मस्तरां नास्वरं तादृशं गा
 त्रं सप्तगुरां मतं॥ कपिलं कर्कशं नीलं पांडुरं च लघुवत्॥ चिपटं विकटं रुद्धं तादृशं मेतनशस्य
 त्॥ ज्वरश्चर्दि विषघ्नाससनिपाताग्निमाद्यनुत्॥ दर्शमपांडुरो फट्टं तादृशं मोजो विवर्द्धनं २३
 अथ पुष्पराजं॥ पुष्पराजं गुरुस्वच्छं स्थूलं स्त्रिंशं समं रदुः॥ कर्षीकारपस्तनां मस्तरां शुचमर
 धा॥ निषं नं कर्कशं रुद्धं पीतस्यावनते नैद्यं॥ कपिलं कलिलं पांडू पुष्पराजं परिवर्त्यते २५॥

पुष्परागेविषैर्दिकफवाताग्निमाद्यनुत्॥ दाहकुसुमस्य रामनेदीपनेलघुपाचनं॥ अथ वज्रं
 वज्रं च त्रिविधं प्रोक्तं नरो नारी नपुंसकं॥ पूर्वपूर्वमिदं प्रदे रसवीर्यविपाकतः॥ २७॥ अथास्त्रं च
 ह फलकं षड्कोरामतिनासुरं॥ अत्रुदेंद्रधनुर्वोरितरं पुंवज्रमुच्यते॥ २८॥ तदेव विकटाकारं स्त्री
 वज्रं वर्तुलनायकं तं वर्तुलं कंठकोरं॥ अत्र किंचिद्गुरु नपुंसकं॥ २९॥ स्त्रीपुंनपुंसकं वज्रं योज्यं
 स्त्रीपुंनपुंसके॥ व्यात्यासोनेव फलदं पुंवज्रे राविना क्वचित्॥ ३०॥ श्वेतदिवसं देवतदेकं
 चतुर्विधं॥ ब्रह्मचर्यविदस्सुद्रे स्वस्ववरो फलप्रदः॥ ३१॥ उत प्रोक्तमवरं हि नीचवरो फलप्रदं
 न्यायोयं नैरवेरोक्तं॥ पदार्थेष्वखिलेष्वपि॥ ३२॥ आयुः प्रदेज्यति सदैव दुरातं च ह्यं दोषत्रयप्र
 प्रशमने सकलामयद्वं॥ सूतं द्रवधवधसदुराकृत्य दीपीश्वरं जयतदमृतोद्यमेव वज्रं॥ ३३॥ ॥

नर

गं स्वासश्च विदुश्च एवाच जलगर्जता॥ सर्वरत्नेषु मिपंच देवासाधारणाभूताः॥ ३४॥ होत्रतोयन
 वादेवाः रत्नेषु लंजंति॥ कुलुत्यक्काथके स्विनं कोद्रवकाथितेपि वा॥ ३५॥ एतन्मामावधिस्तिन्नं व
 ज्रं मुद्रातिनिश्चितं॥ वज्रं मल्लुगारं क्तं न चतुरवारं विना वितं॥ ३६॥ सुगंधिमूषिका मांसेवर्तिते परिमोक्षि
 च पुटे पुटे वराहाद्ये स्त्रिंशद्धारततः परं॥ ३७॥ धमात्वा धमात्वा शतं वरान् कुलुत्यक्काथके द्योते॥ अन्ये
 रुक्ताः शतं वरान् कर्तव्योयं विधिक्रमः॥ ३८॥ कुलुत्यक्काथसंयुक्तं लेकुचं प्रपिब्या॥ शिलया लिप्तं
 पायां वज्रं द्धिहानि रंद्ध्य च॥ ३९॥ अथ वारं पुटे सम्पक्विशुष्ये च नोत्पलैः॥ शतवारं ततो धमात्वा
 निःक्षिप्तं मुद्रा पारदे॥ ४०॥ निश्चितं मीयते वज्रं न समवा दितरं न वेत्॥ सप्तवाक्यो मसेना नीचे तद्वज्रस्य
 मारणां॥ ४१॥ हृदयप्रत्ययसंयुक्तं मुक्तवान् सकोतुकी॥ विक्षिप्तं मल्लुगारं सप्तवारं शोषितं॥ ४२॥

कासमर्दरसापूर्वालोहपात्रेनिवेशितं सत्तवारं परिध्यातं वज्रं न समं वेत्तु ॥४३॥ ब्रह्मज्योतिर्म
 नेन्द्रिशाक्रमोयं परिकीर्तितं ॥ नीलज्योतिर्वैजायं देव्यं धर्मविशोधितं ॥४४॥ वज्रं न समं त्वमायाति
 कर्मवद्ज्ञानवद्भिना ॥ मदनस्य फलोद्भूतं रसेन द्यौः शिनाके ॥४५॥ सतकल्के न संलिप्य पुटे द्वि
 शतिवारं वज्रं चूर्णीनवेद्वर्यं योजयेच्चरसादिषु ॥४६॥ तद्वज्रं चूर्णीयित्वा यच्चिच्छिद्यं कसा संयु
 तं स्वस्त्वनागसत्वेन विंशेनावर्तयेद्बुधं ॥४७॥ तुल्यस्वरो न तद्वा ॥ तं योजनीयं रसादिषु ॥ त्रिशु
 रो न रसेनैव संमर्द्य गुटिकाकृतं ॥ मुखे धृतं करोत्याशुचलदंतविबंधनं ॥४८॥ त्रिशुद्रागमितं हि
 वज्रमसितं स्वर्णकलानागिके तारं चाक्षुरांसितामृतवृं रुद्रांशं चाम्रकं पादोशं खलुता

पकं वसुगुरावैकांतिकं घडुरां नाजोपुत्तं रसे रसायनमुदितं सद्गुरापसंसिद्धये ॥५०॥ अथेन्द्रनी
 लः ॥ जलनीलेंद्रनीलेंचं शक्रनीलेंद्राद्योवरं ॥ श्वेत्यग्नितनीलाचेलद्युतं जलनीलकं ॥५१॥ का
 र्श्यग्नितनीलाचं सन्नारं शक्रनीलकं ॥ एकच्छाये गुरुस्निग्धं स्वच्छं पिंडितचिह्नं ॥५२॥ मृदुम
 धलसद्गोतिसत्तधानीलमुत्तमं ॥ कोमलं विहृतं तुल्यं निरन्नारं रक्तगंधिच ॥५३॥ विपिटानं सत्तु
 चं जलनीलेंचसप्तधा ॥ कोमलमिति पंचवर्णी ॥ विहृतमित्यर्धं नागेन संपूर्णं वर्णीमर्धं न कोमलं ॥
 स्वसकासहरं तुल्यं त्रिदोषघ्नं सुदीपनं ॥ त्रिषमज्वरदुर्गोमपापघ्नं नीलमीरितं ॥५४॥ अथ गोमेद
 गोमेदः ॥ ससंज्ञत्वाद्गोमेदं रत्नमुच्चाते ॥ सुस्वच्छं गोतलच्छाये स्वच्छं स्निग्धं समं गुरु ॥ निर्दलं मसृ
 रां दीप्तं गोमेदं मुनमवध्या ॥ विष्टायेल्लघुरुच्छां चिपिटं पटलान्वितं ॥ निःप्रजं पीतकाचं गोमेदनमु

जावहं गोमेदं कफपित्तघ्नं यपांडुघ्नं करं ॥५॥ दीपनं पाचनं रुच्यं त्वचं बुद्धिप्रबोधनं ॥ अथ
 वैडूर्यं ॥ वैडूर्यं श्यामशुक्राने समं स्वच्छं गुरुस्फुटं ॥ त्रमद्युज्जोत्तरीये रागर्जितं शुभमीरितं ॥ ६
 श्यामतोयसमं द्यायं चिपिटं लघुं कैशं ॥ रक्तगर्जोत्तरीये च वैडूर्यं नैव सस्यते ॥ ६१ ॥ वैडूर्यं रक्त
 पित्तघ्नं प्रज्ञायुर्वलघुं दहनं ॥ पित्तप्रधानरोगघ्नं दीपनं मलमोचनं ॥ ६२ ॥ शुद्धं तस्मै नमो शिवा
 जयं व्यामोक्तिं कृत्या ॥ विद्रुमं चारुं रोगं तातुं गोदुग्धं कैशं ॥ ६३ ॥ पुष्परागं च संधानैः कुलु
 ल्यकाय संयुतैः ॥ तंडुलीयजलैर्वज्रं नीलं नीलीरसं नृचं ॥ ६४ ॥ रोचनां निश्चयं गोमेदं वैडूर्यं च
 र्यत्रिफलारसैः ॥ विद्रुमं त्रिदिग्दिवसेर्विधृतानि स्वस्वैः ॥ रातेयं ॥ ६५ ॥ लघुं च द्राव सं पिष्टैः
 शिलागंधकतालकैः ॥ वज्रं विना न्यारक्तानि म्रियंते हृष्टैः खलु ॥ ६६ ॥ रामं पंचलवरां चारुणं

विदयं शतया मांसद्राव्यान्मवेतश्च चूलिका लवरास्तथा ॥ स्थूलकुंजीफलं पक्वं तथा ज्वा
 लामुखी तथा द्रवंती च रुक्ती च पथस्याचित्रमूलकं ॥ ६७ ॥ दुग्धं स्तुह्या तथा कस्य सर्वसंमर्द्यत्त
 तगोलं विधाय तन्मध्यं प्रक्षिपेत्तदनंतरं ॥ ६८ ॥ गुरावननवरत्नानि जातिवन्ति शुक्रानि च चूर्यं तं गो
 लकं त्वत्वास्त्रेणा - अथ ततः ॥ ९ ॥ पुनर्वस्त्रेणा संवेष्ट्य देलायं त्रे निधाय च सर्वांस्तुक्तसं
 धानपरिपूरायित्वा देहरे ॥ १० ॥ अहोरात्रि त्रयं यावत्स्वेदयेत्तीव्रवह्निना तस्मादाहृत्य संचाल्य रत्न
 जाद्रुतिमाहरेत् ॥ ११ ॥ रत्नतुल्यप्रचालद्धिहलोहकरीशुक्रा वज्रवल्पांतरस्य च रुक्तावजं
 निरुध्ययेत् ॥ १२ ॥ अम्लनाडगंतं स्वेद्यं सप्ताहात् द्रवतां व्रजेत् मुक्ताक्षर्यां तु सप्ताहं वेत संहि
 विमर्दयेत् ॥ १३ ॥ जंवीरोदरमध्यस्थं धान्यराशौ विनिक्षिपेत् सप्ताहाद् दुष्टं तच्चैव पुष्टं धत्वा

तिंहरेत् ॥ ७५ ॥ श्वेतवर्णांतु वैक्रांतं अम्लवेतस जावितं ॥ सप्ताहानात्र संदेहोऽखरक्षमेद्रवत् ॥ ७६ ॥
 कतकीस्वरसंज्ञा ह्येधं वंस्वरापिष्ठाका ॥ इद्रजोपकसंयुक्तं सर्वत्रांडे विनिःक्षिपेत् ॥ सप्ताहं
 श्वेदयेत्तस्मिन् वैक्रांतं द्रवत्तां व्रजेत् ॥ लोहाश्चेतथा व्रजे वापनात्स्वेदनादिति ॥ ७७ ॥ जायते
 नात्र संदेहो योगस्यास्य प्रजावतः ॥ कुरुते योगराजो धरत्नानां द्रावरां परं ॥ कुसुं न तैलम
 ध्येतु सस्याप्यदत्तयः पृथक् ॥ तिष्ठेति चिरकालं तु प्राप्ते काले नियोजयेत् ॥ ७८ ॥ सूर्यादिगृहनि
 ग्रहापहरां दीर्घां युरारोग्यं ॥ सौभाग्योदयनाग्न्यवित्रवात्साहप्रदं धैर्यं कृत् ॥ ७९ ॥ आया
 चलघ्न लिख्यगतित्रया लक्ष्मीहरं सर्वदा ॥ रत्नानां परिधारणे निगदितं नृत्तादिनीनाशनं ॥ ८० ॥
 ॥ श्री श्रीराम ॥ इति श्रीरसखसमुच्चयेन वरत्नानि निरूपरां नाम पंचमोऽध्यायः ॥ अथ धातु निरूपरां

८०६

शुद्धं लोहं कनकरजतं नानुलोहास्मसारं प्रतिर्लोहं द्वितीयं मुदितं नागवंगाजिधानं ॥ मिश्रं लो
 हं त्रितयं मुदितं पित्तलं कांस्यं नर्तधातुर्लोहं हिलुहं इति मतः ॥ सोपाने कार्ये नाची ॥ प्रासृतं सहजं
 द्विसंयुतं खिनीसंनवं रसेन्द्रवेधसंजातं स्वर्से पंचविधा सत्तं ॥ २ ॥ ब्रह्मांडं संहृतं येन रजोऽशुभा
 यलु ॥ तस्याहतामिति प्रोक्तं देवानामपि दुर्लभं ॥ ३ ॥ इहोद्येन हतो जातः सुवर्णसहजं हितं तत्र वि
 ष्टम्भजिनाशैवंतेजः पीतं सुदुः सह ॥ ४ ॥ अमृतस्वर्णसमुदितं सुवर्से वक्षि संनवं ॥ एतत्स्वराज
 यं दिवं वर्से वर्डिशं चिर्युतं ॥ ५ ॥ धारणादेव तत्कुर्यात्पृथग् रम्यं रामरं ॥ तत्र तत्र गिरीरां हिजातं खनि
 युयुद्रवेत् ॥ ६ ॥ तच्चतुर्दशवर्णां च नृत्तं सर्वरोगहृत् ॥ रसेन्द्रवेधसंयुतं तदेधजमुदाहृतं ॥ ७ ॥
 रसायरां महाश्रेष्ठं पवित्रं वेधजं हितं ॥ सिद्धमेधं विषगरहरं हंहरां ह्यमगं ॥ यस्मिन्मादप्रश

मनपरं देह रोग प्रमाथि ॥ मेधा बुद्धि स्मृति सुख करं सर्व दोषा मय द्वा ॥ रच्यं दीपि प्रशमिति जरं स्वादुषा
 के सुवर्से ॥ ७ ॥ सोखं वीर्यं वलं हति रोग वर्ज करोति च ॥ अश्वं न मृतं स्वर्से तस्माच्छुद्धत्वमाचरेत् ॥ १०
 पत्रं सुवर्से स्य च मानं शरा वरं देप दुधा तु पुत्रं ॥ अंगा संस्थं प्रहारा र्द्ध मानं धातेन तत्स्थानं नुवर्ति
 री ॥ ११ ॥ लोह नं मायां श्रेष्ठं सर्वं घोरं स न समना ॥ मूलि निर्मधमेव दूनि किं दे गंध कादिभि ॥ १२ ॥ अरि
 लोहे न लोह स्य मायां दुग्गुणा वरं ॥ रुक्मा कं ट्क वे ध्या नि स्वर्या पत्र शी ले पयोत् ॥ १३ ॥ लुंगां नु न समश्
 तेन धियो ते दशानि पुटे ॥ द्रुते नि निक्षिपे स्वर्से लोह मानं मृतं रसं ॥ विचूरी लुंगतो घेन दूरं देन समन्वि
 तं जायते कुंजु मद्यां स्वर्से द्वा दशानि ॥ पुटे ॥ १४ ॥ हेमः पादं मृतं सृतं पिष्ट मम्लेन केनचित् ॥ पत्रे लि
 ष्ठा पुटे पाच्य मक्षत्रि मृयेते ध्रुवं ॥ १५ ॥ मंडू का स्थि वसा टं क ह य लाले द्रु गोपकैः ॥ प्रतिवापेन कनकं

सुचि रंति दृति द्रुतं ॥ १६ ॥ कुरी सु रं द्रु गोपानां देव दाल फल ज्ञेवैः ॥ आवितं श दृशं हेम करोति ज
 ल वद्रुति ॥ १७ ॥ एतद्वज्र सम सुवर्षा जं मधो हृते पितं दि गुं जा न्मि तं ली टं हति नृणां दद्याजि सस्तेन
 वा सं च का सा रुचिं ॥ ओजो धातु विवर्द्धनं वल करं पां द्वा मय द्वा स नं पद्यं सर्व विद्या प हं गर हं
 भू दृष्ट रु न्यादि नुत् ॥ १८ ॥ वलं बर्षी ह रते न राणां रोग व्रजं को पयति ह काये ॥ असो स्वा कारी
 च से देव हे मा पक्वं से द्वा घं मरणां करोति ॥ अथ जतं ॥ सह जं स्वर्षि ने सं जा तं रुत्र मे व त्रि धा म तं ॥ रज
 तं पूर्व पूर्वैस्व पुरो रूतरो तारं ॥ २१ ॥ कैला शा द्य द्रि सं रुतं सह जं जतं न वेत् ॥ तत्सृष्टं सह जं वा धि
 नाशानं देहिनां न वेत् ॥ २२ ॥ हि मा चला दि कूटेषु यद्रूपं जयते हितं ॥ खनि जं कथ्यते तैः परमं
 हिरसायनं ॥ २३ ॥ श्री राम पादुका न्य स्तं वं यद्रूपं तां गतं ॥ तत्पाद रूप मितु तं लत्रि मं सर्व रोग नुत् ॥ २४ ॥

घनं स्वच्छं मृदु स्निग्धं दाह्येष्टं दंसितं गुरु ॥ शंखात्रं प्रसृतं स्फोटं रक्षितं रजतं सुत्रं ॥ २५ ॥ दाह्ये रक्तं च
पीतं च कृष्णं रक्तं स्फुटं लघु ॥ स्थूलं गं कर्कशां गं च रजतं तप्यं मृदु ॥ २६ ॥ रूपं विष्णु कर्मधुरं तु व
रुणं सारं शीतं सरं परमं लेखनं च रुच्यं ॥ स्निग्धं च वातकफजिघ्रसं हृदि पीवत्यप्रदं स्थि
रवयस्करां च मेध्यं ॥ २७ ॥ तैले तज्जगवां मूत्रे त्वारनाले कुलत्थके ॥ क्रमान्निघे च ये तप्तं द्वेद्रावे
तु सप्तधा ॥ २८ ॥ स्वर्सादिलोहपत्राणां शुद्धिरेषा प्रशस्यते ॥ अयुः शुक्रवले हंति तापविद्वेधकृत्सु
जं ॥ २९ ॥ अशुद्धं न मृत्तं तारं शुद्धं मार्घ्यं मत्तं बुधे ॥ रोष्यं शीतकषायाम्लं स्निग्धं वतहं रं गुरु ॥ ३० ॥ रसाय
नविधानेन सर्वरोगापहारकं ॥ नागेन टं करोनेन वापितं शुद्धिं दृष्टि ॥ ३१ ॥ तारत्रिवारे निक्षिप्तं ते
ज्योतिष्मती च वेत् ॥ स्वर्परे न समचरान् आं परितः पालिकां चरेत् ॥ ३२ ॥ तत्र रूपे निनिक्षिप्य समसीसस

मन्वितं ॥ जातसीसद्यघ्यावधमेतावत्पुनः पुनः ॥ इत्थं संशोधितं रूपं योजनीयं रसादिषु ॥ लघु च
द्रवस्तान्यां ता एहिं प्रकल्पयेत् ॥ ३४ ॥ ऊर्ध्वं धो गंधकं दत्वा मूषागर्त्रे निरुंध च ॥ स्वेद्ये दालुका
यंत्रे दिनमेकं दृढाग्निना ॥ ३५ ॥ स्वां गशीतां च तां पित्तं साप्तालेन मर्दितं ॥ पुटे द्वादशवारं शीतं च स्मी
नवतिरूपकं ॥ माहीकचूर्णं लुंगाम्लमर्दितं पुटितं शोभे ॥ त्रिशद्वारे राततारं न समसाज्जायेत तारं ॥ ३६ ॥
जावताप्यं शुद्धिर्द्विरे स्तारपत्राणि लेपयेत् ॥ शोषयेद्रंध्रयेतं च त्रिशदुत्पलं केः पचेत् ॥ चतुदश पु
टे रवं निरुत्थं जायते ध्रुवं ॥ सप्तधानं रमूत्रे राजावधे देवदालिकां ॥ ३७ ॥ तच्छूर्त्वा वापमात्रे राद्रुति
स्यात्स्वतारं यो ॥ ३८ ॥ न समीकृतं रजतममलं तत्समो न्योम नान्त्सर्वं स्तुल्यं विकटुसवरं सा रमा
ज्येन युक्तं ॥ लीठं प्रातः क्षपयति नृणां यक्ष्मणो दूदरां शिश्वा संकासेन यत्र रुजं पित्तं रोगानशेषान् ॥ ४ ॥

अथ ताम्रं ॥ त्वेच्छनेपालकंचेति तयोर्नेपालमुत्तमं ॥ नेपालदन्त्यसर्वन्युग्रं ह्येवमित्यभिधीयते ॥ ४१ ॥
 सितहस्तासुराद्यायमतिवामिकगोरकं ॥ बालतचपुनः ह्यसमेतत्वे ह्यक्ताम्रकं ॥ सुस्निग्धमृदु
 लेशो शिंघनघातहमं गुरु ॥ निर्विकारं गुराश्वेताम्रं नेपालमुच्यते ॥ ४२ ॥ पांडुरं ह्यशोरां च ल
 घुस्फुटनसंयुतं ॥ रूक्षां गंसदलेताम्रं नेषांतरसकर्मणि ॥ ताम्रं तित्तकर्वकं च मधुरं पाकेयवीर्योत्स
 कं सास्त्रं पित्तकफापहं नठरतृकुक्षामज्जरीतिरुत ॥ ऊर्ध्वाधः परिशोधनविषयहृत्स्थोल्पाप
 हं हृत्करंदुर्नीमद्यपांडुरोगशमनं नेष्यं परं लेखने ॥ अशुद्धताम्रमायुधं क्रांतिर्विधिवत्नापहं ॥ वांतिम
 मूर्त्ताम्रमेतद्दानमृतेकुक्ष्यूलहृत् ॥ ४३ ॥ उल्लेदमेक्ष्ममदाहमोहास्तोम्रस्पदोषाखलुद्धरास्ते
 विशेषनात्तद्विगतस्वदोषं सुधासमस्याद्रसवीर्यपाके ॥ ४४ ॥ ताम्रं चारालसंयुक्तं द्राविदतैर्गोरकं

तं

निःक्षिप्तं मृद्वीतज्जैष्ठ्यगोसप्तवारकं ॥ ४५ ॥ पंचदशविनिर्मुक्तं सप्तवारं राजायते ॥ ताम्रं निर्दलप
 त्राशिलिह्वानिबंबुसिंधुन ॥ ध्मात्वा सौवीरकृत्तेपातविशुद्धं त्यक्वास्त ॥ निबंबुपटुलितानितापि
 ववारकं विशुद्धं त्यक्वापत्राणि निर्गुड्रायमज्जनत ॥ गोमूत्रेण पचेद्यामं ताम्रपत्रं दृढाग्निना ॥
 शुष्कतेनात्र संदेहो मारणं चापथोच्यते जवीर्यससं पिष्टरसगंधकलेपितं ॥ ४६ ॥ शुल्बपत्रं शराव
 स्थं त्रिपुटेर्घातिपंचतां ॥ अथवा मारितं ताम्रं महेन केन मर्दितं ॥ तेजोलेखरणासांतः रुद्धासर्वत्र ले
 पयेत् ॥ शुष्कजपटे पचा सर्वदोषहरं जवेत् ॥ ४७ ॥ वांतिनांतिविरेकं च न करोति कदाचिन ॥ ४८ ॥
 सरत्ताकरे ॥ ४९ ॥ ताम्रपत्राणि सूक्ष्माणि गोमूत्रे पंचयामकं ॥ छिन्नारसेन नांडे तत्तद्विगुरां देहिगं
 धकं ॥ ५० ॥ अमृपसीप्रपिष्टाथ ह्यजितो देहिताम्रकं ॥ संमद्धि रुध्ननांडे तदग्निज्वालययामकं

नस्मीचवतितामं तद्यथेवं विनियोजयेत् ॥ सुल्वतुल्येन सूतेन वलिना तत्समेन च ॥ ५८ ॥ त
 द्दोशोत्तालेन शिलाया च तद्देया ॥ विधाय कज्जलीं क्षुद्रां त्रिन्मज्जै संनिभोपलयेनाध्या
 यविहिं गजैघंजोदरांतरे ॥ कज्जलीं ताम्रपात्रासीपर्यायेरा विनिःक्षिपेत् ॥ ६० ॥ प्रपचेद्या
 मपर्यंतं स्वां गृहीतं प्रचुरीयेत् ॥ ततद्रोगहरानुपानसहितं तां मृदि नष्टोन्मितं संलीटं
 परिणाममूलमृदुलं च पांडुज्वरं ॥ गुल्मलीहयस्तृह्याग्निसदनमेहचरुला
 मयंदुष्टां च गृह्णीतेरेतध्रुवमिदं तत्सोमनाथा त्रिधं ॥ अथांतरं ॥ सत्तातुहि ग्रातेताम्रं पा
 त्रं कन्याससुतं पिष्ट्वा तुल्येन वलिना नांडमध्ये विनिःक्षिपेत् ॥ ६२ ॥ द्विन्मशरावकैरौत

तद्द्वैलवरां क्षिपेत् ॥ मुखशरावकं दत्त्वा वद्विषामचतुष्टयं ॥ प्रपचेद्वचुर्यैतद्वह्ममात्रं
 प्रयोजयेत् ॥ पिपलीमधुना साकं सविरो जेषु योजयेत् ॥ ६५ ॥ साकं च पांडुमज्जिमांघ्र
 मरोक्क ॥ गुल्मलीहयस्तृह्याग्निसदनमेहचरुला
 ध्रुवं ॥ रोगानुपानसहितं जयदातुं गजैघंजोदरांतरे ॥ अथांतरं ॥ सत्तातुहि ग्रातेताम्रं पा
 त्रं कन्याससुतं पिष्ट्वा तुल्येन वलिना नांडमध्ये विनिःक्षिपेत् ॥ ६२ ॥ द्विन्मशरावकैरौत
 ॥ अथायः ॥ मुंडं तीक्ष्णं च कंतेनाग्निः प्रकृतमयः स्मृतः मृदुः कुठं कडारं च त्रिविधं मुंडमुच्यते ॥
 कृतज्ञावैविध्यं चिकरां मृदुं कंतेना ॥ ६८ ॥